

Barcode - 9999990814511

Title - H.H. Agakhan.

Subject -

Author -

Language - gujarati

Pages - 61

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

એચ. એચ. આગાખાનજી

૨૨૬૮૦

सूजगत विद्यापीठ ग्रंथालय

संस्कृत व पारमार्थिक विभाग ।

अंक ॥ ५१५८७ ॥ संक

संस्कृत ॥ ५१५८७ ॥ संक

विपर ५७२९:३३

આગાખાનું.

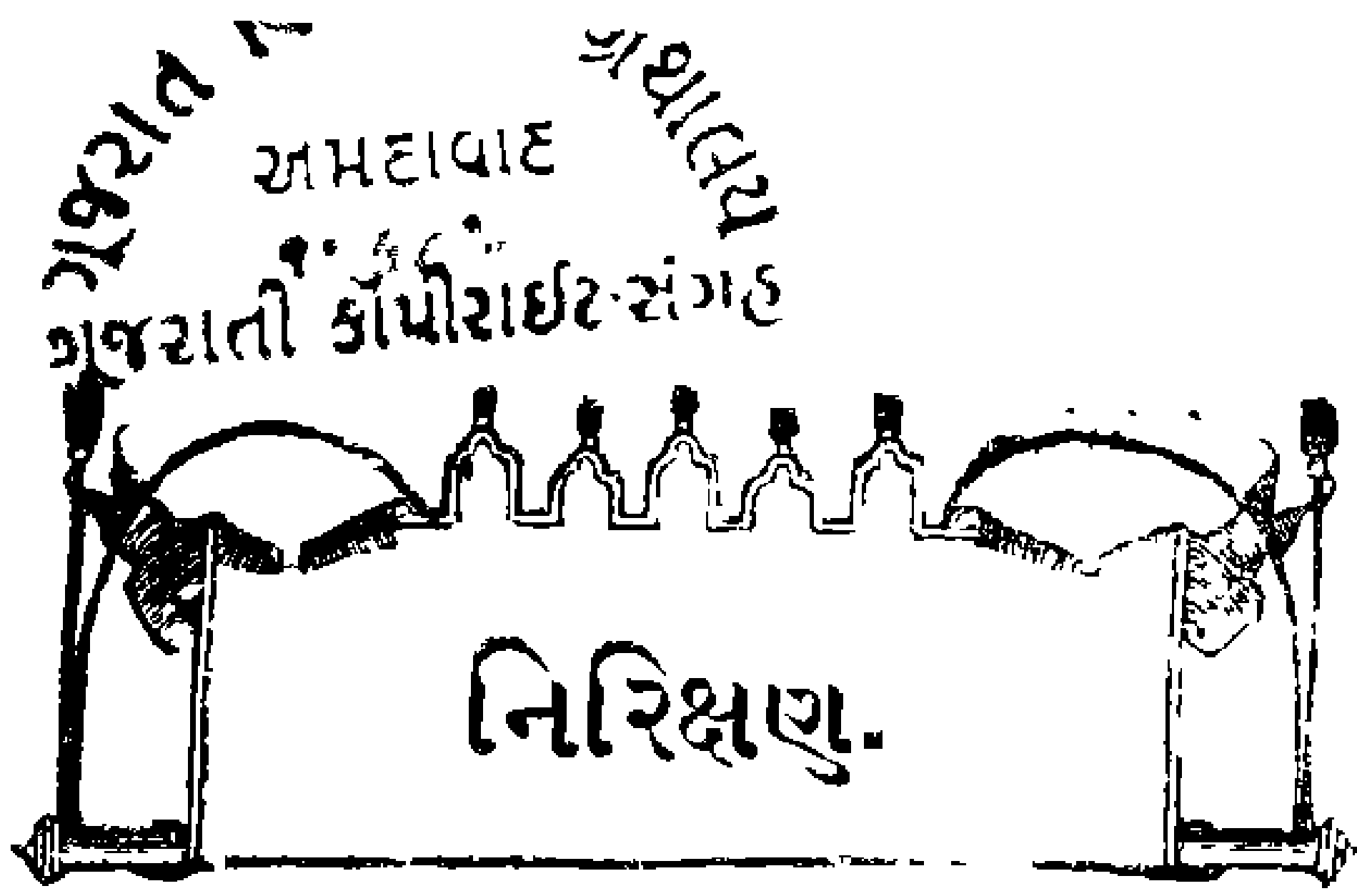
મધરાસવાળા નેશન કંપની તરફથી ઇંગ્લીશ
છપાએલ છે, તેનો તરબુમો.

છાપનાર તથા પ્રગટ કરનાર,

ધી રીકીએશન કલબ ઇન્સ્ટીટ્યુટ પ્રેસ ડીપાર્ટમેન્ટના
ઓ. સેક્રેટરી હુસેનભાઈ શરીફ ધી ખોળ સીધી
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ ૧૦૦-૧૦૬ પાલખી મહોલા મુબમ
નાં. ૯ માં છાપી ત્યાંથીજ પ્રગટ કર્યું.

આવૃત્તી ૨ જી.] સન ૧૯૨૪ [પ્રત, ૧૦૦૦

કિંમત ૪ આના.

અરબસ્તાન, મિસર, દેલ્હી અને ઇરાન પછી હિંદ ભૂમિમાં જેના પૂજ્ય વંશજોની છુલંદી તરફ આજે આખી દુનિયાનું ચિત્ત આકર્ષિત નાં આગાખાનનું નામ અને કામ સત્ય દીલોમાં જે છાપ પાડી રહ્યું છે, તે તેમની વડીલોપારણત મહત્તા સમજાવ્યા વગર રહેતું નથી.

એક હજાર વર્ષ પૂર્વેની આખી દુનિયામાં જંગલી તરીકે ગણાતો દેશ તે એકજ માત્ર અરબસ્તાન હતો. પરંતુ નાં આગાખાનનાં મૂળ વંશજ હજરત અલી-નાંથી ઇસ્લામનાં પ્રકાશિત ઈસ્લામને આજે આખી દુનિયામાં જે શેશની ફેલાવી છે તેનાં મધ્ય બિંદુ તરીકે તેજ વખતથી કુમરશ એજ હું અલીની સીધી નર નસલે ઉતરી આવનારાઓ એક પછી એક હતા. એમ મશહુર તવારીખોનાં પાનામાં માંજુદ છે.

“ધનિસાન જાતની તરછી કરવી.” એજ એ વંશજોનો મુદ્રાલેખ હોવાથી, સત્તા ઉપર, કે વગર સત્તાએ એમનાં વચનો સત્તાનું પણ જીવનરૂપ કાર્ય કરતાં આવ્યાં છે. અને તેથીજ એમનાં સાદા જીવનની અદેખાઈ મહાન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ ગ્રંથાલય

ગુજરાતી કાંપીરાઈટ-સંગ્રહ

રાજકર્તાઓ કરતા, એ એમનાં નિર્મળ ઉદ્દેશનો સ્પષ્ટ આદર્શ પ્રગટ કરે છે: અને તેથીજ તેમની સત્ય લડતનું જીવન છુપું રહી શક્યું નથી.

કૃદખાનું કે રાજસત્તા એ એમના સ્વતંત્ર સત્ય-વંદે નિરમાલ્ય દેખાયા છે. આ સામટા વંશજનો સંપૂર્ણ પુરાવો નાં આગાખાન સર સુલતાન મહુમદશાહનાં ટુંક સમયની ચક્રિત કરી નાંખનારી વિજ્ઞાનિક કાર્યદક્ષતા અને સત્તાની ટોચે પહોંચનારી વેગવાળી અદ્ભૂત શક્તિ મુખ્ય છે.

એમના મૂળ પૂજ્ય વડીલો માફક જે દેશમાં, જે કાર્યમાં, અને જે પક્ષમાં એઓ હોય, ત્યાંજ આખાદી અને ફતેહમંદનો વાવટો ફરકે! એમાં આજે પણ નવાઈ લાગતી નથી.

જે કાર્ય, શ્રમ અને મહાન લડત વડે, સર સૈયદે આરંભવા યાજ્યું; તેજ કાર્ય, થોડી મુદતનાં સચોટ પ્રયત્નોવડે ઝળકાવવામાં નાં આગાખાન એકલા હતા!! એમ કહેવામાં સહરાબાત જણાશે નહીં.

ગારીતીક બળ, આત્મબળ આગળ, કંઈ વિસાતમાં નથી; એ નાં આગાખાનનાં જીવન દર્શાવે છે એ જીવન પુરાવો છે!

લાખો મૃતુષ્યોનાં નામૂહનાં અયોગ્ય હુમલા સામે, એકલપણે ટક્કર જીતવી, એ એમનાં વડીલોનાં વારસો નાં આગાખાન ધરાવે છે.

ફેલેલ કે હાર એ બેઉ શબ્દોનો લક્ષ્યાર્થ, જેમનાં માટે એ શબ્દ કાઢી બતાવવા શબ્દકોષ અશકત છે.

પોલીટીકલપણાતું જીવન, એમના ચાતુર્ય પર શીદા છે ! દુરંદેશીપણાને, પોતાને સદ્ ઉપયોગ થવાનો એમની સહાયથીજ સમજાય છે.

પક્ષપાત ! હમેશાં સત્યતાથી ભરપુર છે—અસત્ય અને આડંબર જેમનાં તેજસ્વીપણા આગળ ટકી શકતાં નથી; એવા નાં આગાખાનનાં સદગુણો આજે હીંદ, ખ્રિટન અને જરમન જગરમાં સમજાઈ ચુક્યા છે.

હિન્દની પ્રજાની ઐક્યતાનો પાયો જે રીતે નાં આગાખાને નાંખ્યો, તે રીત, તેમની પૂર્વેના હિન્દનાં ખેરખાહોને પણ સૂઝી નહોતી. ત્યારે સહવાસ છતાં હીંદ માતાના સપુત મીં ગોખલેને તે સમજવા માટે જાગૃતપણે એમના રૂબરૂ જઈ પાઠ લેવો પડ્યો. આજે એજ ઉદ્ગારો કે જે અશકત લાગતા, તે તેજ પ્રમાણે સશકત લાગે છે ! ઉર્નાતનાં કાર્યતું કેન્દ્રસ્થાન નાં આગાખાને જે બતાવ્યું, તે અપૂર્વ અને સહેલું હોવા સાથે પરીણામે પહોંચાડનારું દેખાયું !!!

સત્તા અને પ્રજા બેઉના મધ્યમાં બેઉની લલાઈ દર્શક માર્ગ નાં આગાખાને પોતાના મક્કમ વિચારોમાં જે પૂર્વે ઉચાર્યો, તેજ વર્તમાન સમયે ગમ્યો—અખડીયાર કરવો પડ્યો !

એ નામદારની “જરમન-ખ્રિટન વોરમાં” ખ્રિટન પક્ષ તરફની દેખાતી ખુશામતીનું જોહર “ઘંડીયા ઈન

• ટ્રાન્ઝીશન” નામનું હીંદ અને બ્રીટનનાં કરોડોની પ્રજાના તરફની પાઠો શીખાવનાર ગ્રંથમાં જળકી રહ્યું!!!

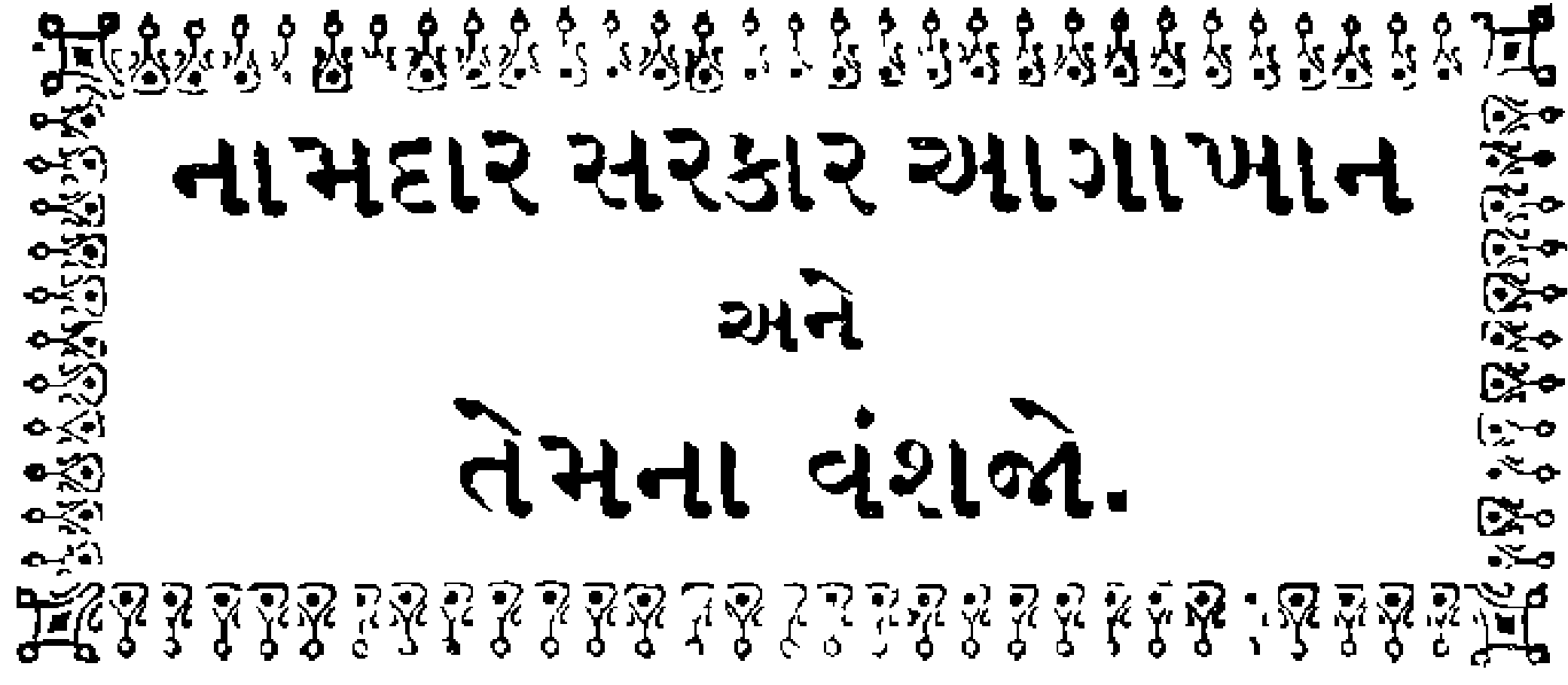
તુરકસ્તાનનાં ઇસ્લામી ખલીફાતનાં યંગ (યુવક) રાજતંત્રને આઠ વરસ પહેલાં કરેલી નસીહતોપર લક્ષ નહીં આપતાં, આજે એ રાજસત્તાનાં અંત સમે થઇ પડેલ સ્થિતિ, ઠપકાપાત્ર દેખાઇ!

યુકતીયુકત રાજતંત્રમાં “ખાત્રી” એવા શબ્દો નાં આગાખાનનાંજ પરીણામરૂપ થઇ પડ્યા છે.

મક્કમતા, નિડરપણું, હીંમત અને વફાદારીની વ્યાખ્યા, નાં આગાખાને જે રીતે પ્રસંગોપાત પોતાના વર્તનવડે દેખાડી છે, તેનાં દ્રષ્ટાંતોજ નવાં સિદ્ધાંતો ઉત્પન્ન કરનારાં છે.

નામદાર આગાખાન સાહેબ માટેના બ્રીટનનાં કાવ્યો ઉદ્દગાર હીંદ જેવી પોતાની માતૃભૂમિના સ્વરાજ્ય માટેની પ્રત્યક્ષ કોશેશ, હીંદ પ્રજાને કુખ્યારકી જેવા સમાન છે. એવા નાં આગાખાનની યાદગાર હીલચાલ અને ભાષણોની નોંધ ટુંક જીવનચરિત્ર તરીકે—ઇંગ્લીશમાં— પ્રગટ કરનાર મદ્રાસની નેટેસન કું. નાં ખીજા જીવનચરિત્રોની હારમાળાને દીપાવનાર અમને શુદ્ધ ભાવે ભાગવાથી— ધી ઇસમાઇલી સાહિત્ય ઉત્તેજક મંડળ તરફથી આ સૂજરાતી ભાષાંતર કરાવવાનું પસંદ કયું છે.

नामदार सरकार आगापान
अने
तेमना वंशजे.

डीअ हाअनेअ सर सुअतान महुमद शाह,
 हाअना नामदार आगापानतो शुभ जन्म डरांयी शह-
 रमां सने १८११ ना नवेअरती पीछ तारीजे थये
 हतो. तेओश्री हाअना ओक नामांकिन गीआ डुडुंअमांना
 छे अने नैयद तरीके अरअस्तानना नपी साहज हजरत
 महुमद (स. व.) ना वंशमांना छे ओम अतापी शकाय
 छे; अने भीसर देशना अनी डानमाछि अत्रीड्राओ साथे
 डे जेमनी डंअ डेगवणी अने साग संरडार डपर ते
 देशनी न्हाडोअहाली अने डीनिर्मां मोटा भागतो आधार
 हतो. तेमना डुडुंपी होवानो हड्ड धरावे छे. परु आ
 गया जमानानी आअत माटे तरही न लेवी ओअ साइं
 छे. ओटडुंअ अस छे जे, नामदार आगापानना डुडुं-
 अतो १६ भी सही अने ते पडीनी तवारीअतो सक्षि
 अत अयाअ लछुओ. डारणु डे हाअना नामदार आगापा-
 ननी डिन्हुस्तानमां तेमनी पदवी अने मान साथे ओ
 आअततो आस संबंघ छे.

નામદારના મોટા દાદા. (પ્રીતી.)

હજુર શ્રી આગા ખલીલુલ્લાખાન, હાલના નાં
આગાખાનના મોટા દાદા, તેઓશ્રી ઈરાનના બાદશાહ ફતે-
હઅલી શાહના વખતમાં ઈસ્માઈલીઓના ધર્મગુરૂ તરીકે
પ્રખ્યાત હતા. ઈસ્માઈલી શીયાઓના ધર્મગુરૂ તરીકે
તેમની ધર્મ સંબંધે શું શું માન્યતાઓ અને રૂઠીઓ
હતી એ બાબત ઉપર વિવેચન કરવું એ આ જગ્યાએ
જરૂરતું નથી. પણ આ બાબત ઉપર ધ્યાન રાખવું
જોઈએ જે, હજુર શ્રી આગા ખલીલુલ્લાખાન,
ફતેહઅલી બાદશાહના દરબારમાં એક ઉચ્ચ પદવી
ધરાવતા હતા, અને કેરમાનના હાકેમ હતા. એ ધર્મધ
આદમીના હાથે તેમની વફાત થઈ* બાદ તેમના શાહઝાદા
હજુર શ્રી આગા હસનઅલીશાહ ધર્મ ગાદીએ આવ્યા.
અને તેમના પીતાશ્રી કે જેઓમાં એક મહાન રાજ્યકર્તા
અને લડાયકના ગુણો કરતાં સંતના ગુણો વધારે હતા,
તેમના કરતાં તેઓ (હસનઅલી શાહ) આપણા હિંદુ-
સ્તાનમાં વધારે જાણીતા છે.

* હજરત ખલીલુલ્લાહ શાહના ખુનથી નામદાર આગા
હસનઅલી શાહને ધણું લાગી આવ્યું, તેથી દુશ્મનો પાસેથી
જવાબ લેવાની તેઓએ વેતરણ કરી તેની જાણ ફતેહઅલી
શાહને થતાં શાહે આગા હસનઅલી શાહને શાન્ત કરવા માટે
પોતાની દુઃખતર નેક-અખતર સાથે વીવાહ કરી આપીને
ખુનીઓને પુરતી સજા આપી ફોસીએ ભટકાવી મારી નાંખ્યાં.

નામદાર આગાખાનના દાદા.

ફતેહઅલી શાહ, હું આગા હસનઅલીશાહને ઓળખતા હતા અને તેથી તેમને મેહલાતી અને કુમ નામના મહત્વના પ્રાંતોનો રાજ્યવહીવટ સોંપ્યો. તેઓ એક બાહોશ રાજ્યકર્તા હતા, અને જ્યાં સુધી ફતેહઅલી શાહ ગાદી ઉપર રહ્યા, ત્યાં સુધી તેઓ દેશમાં કર્તાહર્તા હતા; પણ ઈ. સ. ૧૮૩૪ માં શાહ ફતેહઅલીની વફાત થવાથી, તેમની સત્તામાં ફેરફાર થયો. અને ગાદીએ આવવા માટે ભાઇ ભાઈમાં લડાઇ જાગી, ત્યારે તે જોઈ આગા હસનઅલી શાહ ચુપ બેસી ન રહ્યા. મરહુમ બાદશાહના મોટા કુવર ઝીલુસ્સુલતાન સામે થઈને શાહના પૈત્ર મહમદશાહની મદદે ગયા, ઝીલુસ્સુલતાને, પોતાના ખીન્ન ભાઈએ માફક હાર ખાધી અને તેથી મહમદશાહ ગાદીએ આવ્યા. આવી રીતે મળેલી સત્તામાં, હઝરત આગાશાહનો મોટો ભાગ હતો. તેઓને લશ્કરની સરદારી મળી, પછી તેમને ફતેહઅલી શાહના એક દીકરા કે જે કેરમાનના વડા હાકેમ હતા તેમની સામે મોકલવામાં આવ્યા, અને જે જ્યાંમાં ખુદ આગાશાહના પીતાશ્રી થોડો વખત રાજ્ય કરતા હતા, ત્યાં દુર્ભાગી શાહજાદાને કેદ કરવામાં આવ્યો, અને ઘણું અપમાન પામ્યા પછી તેમની આંખે લીલમ ફેરવવામાં આવ્યાં.

થોડા વખત સુધી આગા હસનઅલી શાહ ઘણા સારા સંબંધોમાં રહ્યા. પણ દેશની રાજ્યદારી સ્થિતિમાં એક-

દમ ગોટાળો થવાથી તેમને પોતાને ગાદીએ બેસાડેલા બાદશાહ સામે હથીયાર ંહણુ કરવા પડ્યા. પણ બાદશાહનું બળ ઘણું હોવાથી આગા શાહને કંદ કર્યાં. થોડી મુદતમાં તેમને માશી મળી અને મુદત કરવામાં આવ્યા. પણ તેમને વાસ્તે રાજ્યદ્વારી મામલો ઘણોજ ગંભીર હોવાથી, તેમને વળી પાછા શાહ સામે હથીયાર લેવા પડ્યા. આ વખતે તેમનાથી કંઈ બની શક્યું નહીં, પ્રતિદૂળ સત્તાવાળાનું બેર પણ ઘણું બેઠને તેમને ઘણીજ નીરાશામાં માતૃભૂમિ છોડવી પડી. જંગ ચાલુ રાખવાનું કામ પોતાના નાના ભાઈને સોંપીને, પોતે અફઘાનીસ્તાનમાં રસ્તો મેળવીને સીંધમાં આવ્યા, જ્યાં પોતાના ઇસમાઈલી અનુયાયીઓ તરફથી, તેમને શુદ્ધ અંતઃકરણથી ઘણો આવકાર મળ્યો.

હાંમત હારી ગયેલ હોવા છતાં, આ બહુર્ગ સૈનિકને ઇરાન પાછા જવાના અને ગુમાવેલી સત્તા હાથ કરવાના ખ્યાલ આવતા હતા. તેમના અનુયાયીઓએ બેઠતી આર્થિક મદદ કરી, પણ તે બધાનું પરિણામ દીલગીરી ભરેલી નિષ્ફળતામાં આવ્યું. તોપણ તેમનો લડાયક સ્વભાવ ખામોશ રહે તેમ નહોતો. એ સ્વભાવને બીજી દિશાઓમાં દોર્યો. તેઓએ સીંધના અમીરોને હરાવવામાં, સર ચાલ્સને મદદ કરી, અને ઈ. સ. ૧૮૩૯-૪૦ માં અફઘાનીસ્તાન સામે લડાઈમાં, ઈસ્ટ ઈન્ડીયા કંપનીને ઘણા મદદરૂપ થઈ પડ્યા હતા. આ સેવા બજાવવા વાસ્તે, બ્રિટીશ સરકારે એક સારું વર્ષાશન કરી આપ્યું, અને

તેમને વંશપરંપરાનો 'હીઝ હાઈનેસ' નો ઇલકાબ આપવામાં આવ્યો. ઇ. સ. ૧૮૪૫ માં તેઓ મુંબઈ આવ્યા, જ્યાં તેમના ખોળ શિષ્યોએ હર્ષભરેલા આવકાર આપ્યો. આ પછી ઈરિનના કીનારાપરના બનપોર નામના પ્રાંતમાં રહેવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ ઈરિનના રાજ્યના સંદેશાથી તેઓને ત્યાંથી નીકળીને કલકત્તે રહેવાનું સમ્મતિ પડ્યું. તેઓ શ્રી ત્યાં થોડી મુદત રહ્યા, અને બાકીના દિવસો બેંગલોર યા મુંબઈમાં ગાળતા. તેઓશ્રીની વક્ષત ઇ. સ. ૧૮૮૧ માં થઈ, અને તેમની પછી તેમના મોટા શાહઝાદા, આગા અલીશાહ જેઓ આપણા હાલના નામદાર આગાખાન સાહેબના પીતાશ્રી હતા, તેમની વક્ષત પણ ઇ. સ. ૧૮૮૫ માં થઈ.

હાલના નામદાર આગાખાન.

કુંવર તરીકે નામદાર આગાખાનની અવસ્થા ફક્ત દસ વર્ષની હતી કે જ્યારે તેઓશ્રીના પીતા વક્ષત પામ્યા, અને તેથી પોતાની કુમળી વયમાં વંશપરંપરાથી ચાલતી આવેલી જવાબદારીનો બોજ પોતાના શીરપર આવી પડ્યો. તેપણ નામદાર આગાખાન પોતે કહે છે તેમ—

“તે સંયોગોમાં એક સુશીલ અને વિચારશીલ માતાના હાથતળે પરવરીશ થવાનો ધણોજ મહત્વનો અને અમુલ્ય લાભ મને મળ્યો હતો. અને એ માતા જગમાં મશહુર એવા નિઝામુદ્-દોલ્લા કે જેમણે પોતાના દિવસો ગાશાનશીનમાં બેસીને

ઈબાદતમાં ગાળવા માટે, ઇરાનની કચેરીના રાજ-
વૈભવ તણ દીધા હતા. તેમના પુત્રી હતા; અને
મારા પીતાની દેખરેખ નીચે શરૂ થયેલ કેળવણી
મારે જરૂરી રાખવી, તે બાબતમાં તેઓ ઘણી
સંભાળ રાખતા.”

તેઓને જ્યારે અરબી અને ફારસી સાહિત્ય તથા
તવારીખનું જ્ઞાન મળી ચુક્યું ત્યાર બાદ, તેઓ ઘણા
બાહોશ અંગ્રેજ શિક્ષકોના હાથતળે પાશ્ચાત્ય રૂઠી પ્રમાણે
ઉચ્ચ કેળવણી લેવાને શક્તિમાન થયા હતા, કેળવણીની
શારીરિક બાબતુ તરફ પણ ધ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું,
અને મેદાનની રમતો વાસ્તે ઘણાજ શોખ હાંસલ કરીને,
નાં આગાખાન મોટા થયા. તેઓ પોતે કહે છે કે—

“મારા દાદાનો સ્વારી માટે જે શોખ હતો, તે
મને વાસાંમાં મળ્યો છે, એટલુંજ નહીં પણ તે
ઉપરાંત મેદાનની રમતો માટે તીવ્ર આનંદ લેવા-
નો ઉમેરો થયો છે. આપણા મશહુર ક્રીકેટના
ખેલાડી ગવર્નર સાહેબ લૉડ હીરીસે આ શોખમાં
ઘણાજ વધારો કર્યો છે, અને તેઓ તરફથી
તેમજ તેમના તરતજ આગળ તથા પાછળ આવ-
નાર ગવર્નર સાહેબ તરફથી પણ મને અહુર્નિશ
માયા અને પ્રેમ મળેલા છે. હું ગૉલ્ફ હૉકીનો
બહુ શોખ ધરાવું છું, અને પાછળની બીજી

રમત હીંદુસ્તાનમાં ફેલાવવા વાસ્તે જે યત્ન-
ચિત પ્રયત્ન કર્યો છે તેને વાસ્તે મને ખુશી થાય
છે, અને જે કંઈ કર્યું છે તે એ છે જે, દર
વરસે ઇનામના બે ખ્યાલાઓ આપવામાં આવે છે,
અને તેમાંનો એક નિશાળીયાઓને અપાય છે,
અને બીજો સીવીલ (નીઝામી) અને મીલીટરી
(લશ્કરી) ટીમોને અપાય છે, ગૌડ્ઝ એ ક્રિશ્ચિ-
યનોની વહાલી રમત છે અને તેથી તેને બીજી
ઉશ્કેરણીની (મદદની) જરૂર નથી.”

ઉપર મુજબની કેળવણી લઈને, બાનુ અલીશાહ
સાહેબની સતત સંભાળ નીચે પોતે મોટા થયા.

નામદાર આગાખાન સર સુલતાન મહમદ શાહ પોતાની
નાની વયથીજ, પોતાના અનુયાયીઓ એટલે ખોળાઓની
ઉન્નતિ કરવામાં એક તીવ્ર આનંદ લેવા લાગ્યા. આ
લોકોએ અગાઉ ઈસ્લામ કબુલ કર્યો હતો. તેઓ શીયા
ધર્મના ઈસ્માઇલી શીરકાના અનુયાયીઓ છે એમ માનતા
આવ્યા છે, અને આ શીરકાના ધર્મગુરૂની પદવી માટે
નામદાર આગાખાન અસ્લાફ (વંસજો) હુકુ ધરાવતા
આવ્યા છે. જેવી રીતે રોમન ક્રેથોલીકમાં પોપ મનાય છે,
તેવીજ રીતે તેઓને માન આપવામાં આવે છે. આ
અનુયાયીઓમાં કેટલાક લોકો તો આથી પણ વધારે માન
આપે છે, અને નામદાર આગાખાનને સાક્ષાત ઇશ્વર માને
છે, આ લોકો પોતાની ઉપજનો અમુક ભાગ, કે જેને

ઝકાત કહેવામાં આવે છે તે નામદારને ચરણે બેઠ મુકે છે. આવી રીતે તેઓ નામદારને ઉપજનો મોટો ભાગ આવે છે, અને તે બદલ તેઓ નામદાર પોતાના લોકોના ભલા માટે વણી તજવીજ કરે છે. એમ કહેવાય છે કે, તેઓ પોતાના લોકોની કેળવણીની અને ખીજી ચીજોની જરૂરી-આતો પુરી પાડવામાં પોતાની આવકને મોટો ભાગ ખર્ચે છે. તેઓની ધાર્મિક સત્તા અને સંભાળ ફક્ત ખોળાઓ પ્રત્યે છે, એટલુંજ નહીં પણ ખીજા ઈસ્માઈલીઓ પર પણ છે, કે જેઓ એશિયા અને આફ્રિકાના જુદા જુદા ભાગોમાં રહે છે. જોકે એશિયા ખંડના મધ્ય ભાગમાં વસ્તા પોતાના અનુયાયીઓને જતને જઈને મળવાની તક તેઓ નામદારને મળી નથી તોપણ તેઓ પોતાના શિષ્યોને મળવા વાસ્તે હિંદુસ્તાનમાંજ નહિ પણ ઇરાની અખાતને કિનારે, અરબસ્તાનમાં, આફ્રિકાના પૂર્વ કિનારે અને ખીજા જગ્યાઓએ પણ અવારનવાર મુસાફરી કરે છે. લોકોની ઉદ્યોગિક અને વ્યાપારિક ઉત્પત્તિ વાસ્તે પોતે સતત દ્રાશીશ લેવાને પ્રયત્ન કર્યા છે. તેઓના શિષ્યો તેમને અચપણથીજ આદત આવી છે, તેઓ લાલના હુકમો જોટલી ખુશી અને ઉત્સાહથી બખવી લાવે છે, તેટલીજ ખુશી અને ઉત્સાહથી તેઓ નામદારની જુવાની વખતના હુકમો પણ આ લોકો બખવી લાવતા હતા. ઈ. સ. ૧૮૬૩ માં જ્યારે મુંબઈમાં હિંદુ મુસલમાન હુલ્લડ થયું હતું, ત્યારે પણ તે નામદારે પોતાના શિષ્યોને હુલ્લડમાં સામીલ થવા દીધા ન હતા ઈ. સ. ૧૮૬૭ માં

ત્યારે મુંબઈ ઇલાકામાં દુબકાળ તથા પ્લેગ ફાટી નીકળ્યો હતો, ત્યારે તે નામદાર તેઓને ઘણા મદદરૂપી થઈ પડ્યા હતા. આટલી નાની ઉંમરે પણ પોતાના આશ્રિત લોકો તરફની તેમની દીક્ષાઓની પૂર્ણ ખાત્રી બતાવી આપી હતી. તેઓનું તમામ ધ્યાન ફક્ત યોગ્ય અનુયાયીઓ તરફ વળેલું હતું, એટલુંજ નહીં પણ તેઓની મોહક વ્યક્તિ અને રમણીય આદાઓ તેઓના હક્કમાં ઘણા મદદરૂપી નીવડ્યા, અને મુંબઈની તમામ મુસલમાન પ્રજાના મન ઉપર પોતાની છાપ પાડવામાં તેઓ નામદાર સફળ નીવડ્યા. મુસલમાનોમાં તેમનું માન એટલે બધે દરજ્જે હતું કે, વિક્ટોરીયા રાણીની કાયમંડ જુબીલી વખતે, તેઓને માનપત્ર સાથે સીમલે મોકલવામાં આવ્યા હતા, અને લોર્ડ એલ્ગીનના હાથે ભર કચેરીમાં તેનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો.

નામદારની યુરોપમાં પહેલી મુસાફરી.

આ પછી તરતજ તેઓ નામદાર ઇંગ્લાંડની મુસાફરીએ સીધાવ્યા, લંડન શહેરના મહાન વીદ્યાનોના તથા રાજદ્વારીઓના મંડળો કે જે તેમને ખીલકુલ ત્રા લાગ્યા, તેમની સાથે ખીલકુલ ગુચવણમાં પડ્યા નહીં, તેમને ઘેર મેળવેલી કેળવણી આ વખતે ઘણી કામ લાગી. ઇંગ્લાંડમાં યાત્રા યુરોપમાં જ્યાં જ્યાં જતા, ત્યાં ત્યાં લોકોના તરફથી તેઓ ઘણુંજ માન મેળવતા અને વીક્ટોરીયા મહારાણીની ઘણી વખત ખાત્રી મુલાકાતો લેતા અને વિન્ડસ ફોર્સલનો મહેલમાં ખાવાનો તથા આરામ લેવાનો

આમંત્રણો વખતોવખત તેઓને મળતા. હજુ તો તેઓ ઇંગલાંડમાં હતા, ત્યારેજ તેમને કે. સી. આર્ચ. ઇ. નો માનવંતો ઇલકાબ મુબ્દમિમાં પ્લેગ વખતે કરેલી ખીદમત વાસ્તે આપવામાં આવ્યો હતો.

યુરોપની પહેલી મુસાફરીથી તેમને વાસ્તે અનુભવનું એક મહાન ક્ષેત્ર ખુલ્લું મુકાયું પ્રાશ્વાત્ય પ્રજ્ઞઓના સંસાર અને બંધારણથી તેમના મન ઉપર ઘણી અસર થઈ. તે વખત પછીથી ત્યાંના લોકો વિષે વધારેને વધારે જ્ઞાન મેળવવાની, તથા તેમની સાથે હળવા મળવાની એક ટેવ તે નામદારમાં પડી ગઈ છે. અને જન સમૂહમાં તેમના મહાન રૂતબા અને આખર વડે તથા પ્રિય અને સુશીલ આદાબ વડે યુરોપમાં ઉચ્ચ કુટુંબોમાં હળવા-મળવાને શક્તિમાન થયા છે. યુરોપના ઘણા રાજ્ય કુટુંબો સાથે તેઓ દોસ્તીનો હક ધરાવે છે, અને તેઓ તરફથી તે નામદારને ઘણુંજ માન મળેલું છે. જેમાં જરમન ક્યસર તરફથી પણ તેમને માન મળેલું હતું અને તે માન હાલની લડાઈ શરૂ થતા તે નામદારે પાછું મોકલાવી દીધું છે.

મુસ્લીમ યુનીવર્સિટી.

રાજ્યસત્તાવાળા સાથે નામદારની અસાધારણ અને દિવસે દિવસે વધતી જતી વગને લીધે અલીગઢ સ્કુલના વહીવટ કરતાંઓ સાથે અને નવાબ મોહશીનુલ-મુલક સાથે તેઓ પ્રિય થઈ પડ્યા હતા. નવાબ મોહશીનુલ-મુલક

એ એક ઘણાજ ચાલાક માણસ હતા. જ્યારે તેઓ સર સૈયદ એહમદની જગ્યાએ આવ્યા ત્યારે અલીગઢ કોલેજની આર્થિક સ્થિતિ એક કટાકટીના સમયમાં હતી. જે ઉદ્દેશો વાસ્તે અલીગઢ કોલેજ સ્થપાઈ હતી તે ઉદ્દેશો જોખમમાં આવી પડ્યા હતા. તેથી મોહશીતુલ-મુલક પોતાથી ખનતા બધા ઉપાયો લઈને અલીગઢ કોલેજને નવા બંધારણ ઉપર મુકવા વાસ્તે સતત મહેનત કરતા હતા. મુસ્લીમ એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સ તેમને ઘણી સહાયક થઈ પડી; અને બધા જરૂરી પ્રસંગો વખતે, આ કોન્ફરન્સ તેને મદદ કરતી. અને જ્યારે આ કોન્ફરન્સ રાજ્યધાનીના શહેર દીલ્લીમાં ૧૯૦૩ ના રાજ્યાભિષેકના દરખાસ વખતે ત્યાં મળવાની હતી, ત્યારે મોહશીતુલ-મુલકની નજર તે યુવાન નામદારશ્રી તરફ ગઈ, અને તેમને પ્રમુખસ્થાન લેવાનો સ્વીકાર કરવાને આમંત્રણ કયું.

આ સાલની કોન્ફરન્સની બેઠક એક ઘણાજ મુખ્ય રક વખતે થઈ હતી. ત્યાં દરખાસ ભરવાનો હોવાથી, તમામ હિંદુસ્થાનના ઘણા ખરા નવાબો તથા નામાંકિત પુરખો, આ કોન્ફરન્સમાં ભાગ લેવાને શક્તિમાન થયા હતા. અને મહુમ લોડ કિચનર, (હિંદ સેનાપતી) લોડ નોર્થ કોટ (તે વખતના મુખ્યમંત્રી ગવર્નર સાહેબ) અને બીજા મહત્વના અંગ્રેજ અધિકારીઓએ પણ હાજરી આપી હતી. તે વખતનું નામદારશ્રીનું પ્રમુખ તરીકેનું ભાષણ ઘણુંજ સરસ હતું. આ નામદાર યુવકે પ્રમુખ સ્થાનેથી અત્યંત છટાદાર ભાષામાં અને આવેશ ભરેલી

રીતે પોતાના સહધર્મિઓ કેવી અધમ સ્થિતિમાં આવી પડેલા છે, તે તરફ તેઓનું લક્ષ ખેંચ્યું હતું. જે લોકોએ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં જ્ઞાનનો દિપક પ્રગટાવ્યો હતો, અને કાર્ડોવા તથા બગદાદના પ્રખ્યાત મદ્રેસાઓનો પાયો નાખ્યો હતો, તે લોકોનાજ દુરબંધો આજ અજ્ઞાનના તિમીરમાં ડુબ્યા પડેલા છે. એ સુસ્તી અને ખેદરકારીમાં થી હેશિયાર થવાને તેઓએ ઘણીજ તાકીદ કરી હતી, અને માનપૂર્વક જાંદગી ગુજારવા વાસ્તે, અલીગઢના મહાત્માઓને એક જુદીજ યુનીવર્સિટી સ્થાપવાનો આદર્શ જલદી પાર પાડવાની જરૂર તેમણે બતાવી હતી. તે-ઉંચ આદર્શ એ હતોકે:—

“આપણા લોકો વાસ્તે જ્ઞાનનો અને સદ્ગુણનો ભંડાર ખેદા કરવો; વિચારો અને શુદ્ધ આદર્શનું ઘર થઈ પડે એવું શહેર બાંધવું; અને એવું મધ્યસ્થાન સ્થાપવું કે, જ્યાંથી હિંદુસ્થાનનાં તેમજ હિંદુસ્થાન બહારના મુસલમાનોમાં પ્રકાશ અને સદ્માર્ગનો ફેલાવો થાય; ત્યાં તે સ્થાન આપણા પ્રિય ધર્મના ન્યાય, સદ્ગુણ અને પવિત્રતાનું ઉમદા દ્રષ્ટાંત બતાવવાને વાસ્તે આખી દુનીયાના લોકોને દર્પણ રૂપી થઈ પડે.

આપણા લોકો અત્યંત અધમ સ્થિતિમાં આવી પડ્યા છે. આ પડતી ઘણા કારણોને લીધે થઈ છે. મુસલમાન કેમના બુદ્ધિ અને આરિત્ર

એવી ખેદજનક અધોગતિએ આવી પડ્યા તેના કારણે એ હતા જે:—

અખબાસી વંશનું નઠાડું દ્રષ્ટાંત અને સ્વર્થ જેને અંગે રાજદ્વારી અને ધાર્મિક બાબતોમાં મતભેદ પડ્યા, હાલનો પરદો રાખવાનો હાનીકારક રીવાજ જે સ્ત્રીઓની માનસીક ખીલવાણીને બાધકર્તા છે; ઇબાદત અને બંદગી કરવા વાસ્તે બધા ધાર્મિક અને પવિત્ર મુસલમાનોનું સંસારથી વીમુખ થઇને એકાંતમાં કાયમ રહેવાનું કામ, અને ભાગ્યમાં લખ્યું હશે તેમ થવાની તેમની માન્યતા. આવી રીતે થતી જતી અધોગતિ અટકાવવાને અને ઇસ્લામના જીર્ણોદ્ધાર કરવાને, તેઓએ એક કંરોડ રૂપીયાની માંગણી કરી કે જે પૈસાવડે એક યુનીવરસીટી ચલાવી શકાય:—

એવી યુનીવરસીટી જેમાં મુસલમાન યુવકોને અર્વાચીન સાયન્સના જ્ઞાન ઉપરાંત, તેઓની ગત જાહેજલાલીનું અને ધર્મનું પણ જ્ઞાન મળે; જે જગ્યા એક વિશાળ બોર્ડીંગ હાઉસના રૂપમાં હોઇને તે જગ્યામાં ઑકસફર્ડ માફક પરીક્ષાઓ કરતાં વધારે ધ્યાન ચારિત્ર ખીલવવા વાસ્તે દેવામાં આવે; આવી યુનીવરસીટી અપણી જાખી પડી ગએલી જાહેજલાલીને પાછી અસલી હાલતમાં

લાવશે. આ ઉપાયથી રામબાણુ તાસીરનો જરા પણ શક નથી. પણ તે વાસ્તે કરવી જોઈતી તૈયારીઓ વિષે ખાસ શક રહે છે. આવી યુનીવરસીટી ફક્ત સ્થાપના કરવા માટે શું હાલના મુસલમાનો કંઈપણ મહેનત લેશે? ઇસ્લામના ભલા વાસ્તે સ્વાર્થ તજીને ઉદાર અંતઃકરણપૂર્વક સેવા બજાવી લાવવાની અગાઉના મુસલમાનોની જે ખાસ આદત હતી, શું તે આદત આપણામાંથી એટલે દરજ્જે નાબુદ થઈ છે કે, આવા મહત્વના કામ વાસ્તે આપણી દોલતનો કંઈ પણ ભાગ આપણે બચાવી ન શકીએ? આપણને ખાત્રી છે કે, આવી યુનીવરસીટી સ્થાપવાથી ઇસ્લામની વધતી જતી અધોગતિને અટકાવીશું, અને આવા કામ વાસ્તે જોઈતા ભોગો આપવાને જો આપણે તૈયાર ન હોઈએ તો શું હું એમ ન ધરું કે ઇસ્લામ ધર્મની હુસ્તી રહે યા ન રહે તે વાસ્તે આપણે કંઈ દરકાર કરતા નથી?”

છંવટે તેઓએ સખત ટીકા કરી હતી કે:—

“જો કે આપણો આ આદર્શ પુરો પાર ન પડે તો, તેમ થવાનું પહેલું કારણ એજ કહેવાય કે; આપણી અંદર રહેલ સ્વાર્થરૂપી શેતાન, પરમાર્થરૂપી ફીરસ્તાને (ગળી ગયો) હુજમ કરી

ગયો; અને ખીજું એ જે, આપણા ધર્મ અને આપણા પ્યારા નખી સાહેબ વાસ્તે આપણે પૂજ્ય-ભાવ રાખીએ છીએ, પણ તે માત્ર જીલનીજ વફાદારી કહેવાશે, કેમકે નામાંકિત ઈસ્લામ ધર્મને, તેની ગઈ જોડોજલાલીવાળી સ્થિતિમાં પાછો લાવવા માટે, આવો નાનો સરખો ભોગ પણ આપણે ન આપી શકીએ?”

ઈલાહદી મુસલમાન યુનીવરસીટી કરવાની માંગણી, હિંદુસ્થાનની ગેરમુસલમાન પ્રજાને પસંદ પડી નહીં. એમ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે, મુસલમાનો જાણી જોઈને અને વિચારપૂર્વક એક નુકસાનકારક અલગપણાની સ્થિતિમાં તણાઈ જવા માગતા હતા અને જેનો છેવટનો અંજામ દેશના હિતને ઘણોજ હાનિકારક નિવડશે. તેઓનો એમ ખ્યાલ હતો કે હાલની યુનીવરસીટીયો, હિંદના યુવકોને જોઈએ તેવી ઉચ્ચ કેળવણી આપવાને અસમર્થ શક્તિમાન છે; અને ધર્મના પાયા ઉપર જ્ઞાન આપવા વાસ્તે એક જુદુંજ સ્થળ બાંધવા વાસ્તેનો યત્ન ખીનજરૂરી હતો. એટલુંજ નહીં, પણ હિંદની વધતી જતી ઐક્યતાને બંધનકર્તા નિવડશે. મુસલમાન પ્રજાના વક્તા તરીકે નાન આગાખાને આવી જાતની દલીલો વાસ્તે એક સજ્જડ જવાબ આપ્યો હતો. સને ૧૯૦૩ ના ડીસેમ્બર માસમાં મુંબઈમાં ભરવામાં આવેલી એલ ઇન્ડિયા મોહમેદન એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખ તરીકે તેમને કહેવું પડ્યું હતું કે:—

“જો ભણતરનેજ આપણે કેળવણી ગણીએ અને પરીક્ષામાં પાસ થવાની શક્તિને જાન ગણીએ તો, એ આપણું મ્હોટામાં મ્હોટું કમનસીબ ગણાશે, અને આજ કારણને લીધે અમો ગવર્નમેંટ જે યુનીવરસીટીઓનો સુધારો કરવા ધારે છે તે સુધારાને વધાવી લઈએ છીએ. આજ કારણ છે કે દુરઅંદેશ મુસલમાનો એવી યુનીવરસીટી માંગે છે કે જ્યાં જ્ઞાનની પદવી ઘણીજ ઉચ્ચ હોય અને જ્યાં સાયન્સની કેળવણી સાથે એવી અધ્યાત્મિક કેળવણી આપવામાં આવે કે, જેથી સત્ય અને અસત્ય વચ્ચે કાયમ રહેલો જે ભેદ છે તે ભેદ જાણી શકાય. અને આ ભેદ જાણવો એજ કેળવણીનું ખરું રહસ્ય છે. આપણામાંના ઘણાને ખેદ થતો હશે કે, હિંદની યુનીવરસીટીઓમાં જ્ઞાન અને ધર્મ વચ્ચે ખીલકુલ છુટાપણું રાખવામાં આવ્યું છે, અને જેનું પરિણામ (કાને કહેતાં ખડીક લાગે છે કે) પાસ કરીને મુસલમાનોના હક્કપર તુકસાનકર્તા નિવડશે. સદ્ગૃહસ્થો, હું ધારું છું કે, ઘણા મુસલમાનો બનારસની હિંદુ-યુનીવરસીટીને વધાવી લેશે, તેમજ મદ્રાસ અને બેંગલોરની યુનીવરસીટીયો પણ વધાવી લેવામાં આવશે. પણ એ સ્પષ્ટ છે કે તેઓને

હિંદુ વાતાવરણવાળી યુનીવરસીટી વાસ્તે જરા પણ ઈચ્છા ન હોય અને તેજ કારણથી આપણને અલીગઢમાં આખા હિંદમાં શાખા-શાખાઓ હોય તેવી યુનીવરસીટી આંધ્રવાની ના પાડવી એ ખેહુદી વાત છે. એક સંચા માફક અનુકરણ કરીને યુરોપીઅનનો નસુનો બનવામાં આપણી વ્યક્તિ ગુમ ન થઈ જાય. તે વાસ્તે મધ્યસ્થાનવાળી યુનીવરસીટીની આપણને જરૂર છે. તેનું બીજું કારણ એ કે, આપણો ઇતિહાસ એવો છે કે જેના ઉદાર સ્વભાવવાળા તથા બહાદુર પાત્રો ઘણા છે, આપણી ગત જાહોજલાલી શૂરવીર વિત્રોથી એવી તો ભરેલી છે કે. જેમની સાથે નજીકના પરિચય અને સંબંધમાં આવવાથી આપણા બાળકોને અવશ્ય સુધારશે, અને સ્વાર્થભોગ, સત્યપરાયણતા અને ચારિત્રની સ્વતંત્રતાની જરૂર પછીની સમજણ નાનપણથીજ મળશે. જે સમજણ વિના કેળવણી અને જ્ઞાન કેઈ પણ પ્રજા વાસ્તે નિર્ધક છે.

એમ પણ દલીલ કરી શકાય કે, આવા ઉમદા સ્વભાવના પાત્રો રોમ અને ગ્રીસના ઇતિહાસમાં પણ ઘણા છે. ત્યારે આરબોનો ઇતિહાસ શીખવાની શા જરૂર છે? સત્ય છે, પણ અંગ્રેજો અને

દ્રુચ લોકો જેઓ રોમન પ્રજ્ઞતા વંશના છે, તેઓજ
 ખરેખર સમજી શકે કે, રોમન ઇતિહાસના
 મહાન પાત્રો તેમનાજ વડવાઓ હતા. આ દેશના
 મુસલમાન યુવકો તેમ સમજી નહીં શકે. આપ-
 ણને તેમાંના ઉમદા પાત્રો ક'ઈ પણ આકર્ષણ
 વિના એક દુર દેશની છબીયો માફક ભાષે છે,
 અને મુસલમાન તવારીખ શૂર પુરુષોથી (કે જેઓ
 હાલના મુસલમાનો માફક રહેતા અને વર્તણુક ચલાવતા)
 એવી તો ભરેલી છે કે, તેમની સાથે પરિચયમાં
 આવવાથી આરિત્ર સુધરશે. માવૈયા અને વલીદ,
 રાજ્યકળામાં સીઝર અને આંમસ્ટસથી ઉતરતા
 નહોતા. યુરોપ અથવા એશિયાની ખીજી પ્રજ્ઞઓના
 ઇતિહાસમાં ઉમર અબુ-અબદુલ અઝીઝ, તથા
 હીસાઝ અબુ-અબદુલ અઝીઝ કરતાં વધારે પવિત્ર
 મનવાળા બાદશાહો ખીજે નહીં મળી શકે ! આવા
 મહાન પાત્રો સાથે નજીકના સમાગમમાં આવ-
 વાથી આપણા યુવકો એટલે આપણા લોકો અવશ્ય
 સુધરશે. આપણામાં ગ્રેન્ડ્યુએટના ટોળેટોળા છે.
 પણ તેથી એમ નહીં કહી શકાય કે, તેઓ
 સ્વાત્મભોગી થશે અને જે રિવાજોથી આપણે
 પછાત છીએ, એટલુંજ નહીં પણ પડતીમાં છીએ
 તે હાનીકારક રીવાજોને દુર કરશે. આપણા લોકોના

નુકસાન અને હાનીકારક રીવાજો, સેંકડો વર્ષ
 થયાં ધાર્મિક ક્રિયાઓ સાથે એવા તો મળી ગયા
 છે કે, ઘણા ખરા કેળવાયલા મુસલમાનો પણ
 હઝરત મહમદ (સ વ.)ના હુકમ અને આ રિવા-
 જોમા કંઈ ભેદ જાણી શકતા નથી. ઇસ્લામને
 ખોટી રીતે આ રિવાજો વાસ્તે જવાબદાર ઠરાવ-
 વામાં આવ્યો છે. સદ્ગૃહસ્થો, આજ કારણને લીધે
 હું આપને વિનતિ કરું છું કે, તમારા ફરજદોને
 કેવી રીતે કેળવવા તે રીતો વિષે વખતસર વિચાર
 કરશો. આજ કારણને લીધે હું તમોને એ યાદ
 રાખવા વિનતિ કરું છું કે, આપણે મુસ્લીમ
 અલીગઢ ઑરીએન્ટલ કેળવણીની કોન્ફરન્સ વાસ્તેજ
 એકઠા થયા છીએ પણ માત્ર ભણતરની કોન્ફરન્સ
 વાસ્તે એકઠા થયા નથી. આપ સહુને વિનતિ કરું
 છું કે, એક મધ્યસ્થાનવાળી યુનીવરસીટી કે જેની
 ઇનશાઅલ્લાહ, ઉચ્ચ આદર્શ અને ઉમદા વિચારો-
 ના ઘર તરીકે, ઑક્સફર્ડ, લીપઝીક અને પેરી-
 સની યુનીવરસીટી સાથે ગણતરી થાય, અને
 જ્યાં આપણા યુવાન બાળકોને પાશ્ચાત્ય સાયન્સની
 સર્વોત્તમ કેળવણી મળે; જ્યાં પાશ્ચાત્ય વિચારોનું
 શુક માફક જ્ઞાન લેવામાં પૂર્વના સાહિત્ય અને
 ઇતિહાસનું શિક્ષણ વિસરી જવામાં ન આવે;

જ્યાં આ બધા લાભ ઉપરાંત આપણા બાળકો મુસ્લીમ વાતાવરણમાં ઉછરે-ફરીથી ભાર મુકીને વિનતિ કરું છું કે, આવી યુનીવર્સિટી સ્થાપવાનું કામ આપણા હુમ્મૈશાં થતા વિવાદમાં ભૂલાવું ન જોઈએ.”

જે કે અલીગઢ યુનીવર્સિટી સ્થાપવા વારતેની આ આવેશ ભરેલી વિનતીનું પરિણામ કંઈ તાત્કાલિક તે ન આવ્યું, પણ નામદાર આગાખાનના તેમજ ખીલ્જીઓના મનમાં આ બાબતના વિચારો કાયમ ચાલતા હતા, અને જ્યારે સને ૧૯૧૦ માં મેટ્રો આવ્યો, ત્યારે તેઓએ તન મનથી આ કામ લાઇ લીધું; અને તેમના “લેગ્જબાગ આગેવાનપણા” નીચે ત્રાસ લાખ કરતાં વધારે ફાળો ભરાણા; અને જે કે મુસલમાનો તેમના ઉદ્દેશ પાર પાડવાને ભાગ્યવાન થયા તરીકે તેમણે પહેલાં કરતા આ ફંડથી મુસલમાનો તેમના ઉદ્દેશની નહક આપ્યા છે.

ઈમ્પીરીયલ કોલેજીયલ.

કોલેજીયલમાં પ્રમુખપણું લીધું ત્યારથીજ નાજ આગાખાન પોતાની જાતી અને તેમના જિંદગી લલા માટે સતત કાશિશ કરવા શરૂ કર્યા. શરૂઆત વખતમાં, તેઓ ઈમ્પીરીયલ લેજીસલેટીવ કોલેજીયલના મેમ્બર નીમાયા. જ્યાં તેઓએ ઘણું કાર્ય કામ કર્યું. ત્યાં તેઓએ ફરજિયાત પ્રાથમિક કેળવણીનો પદ ખેંચ્યો હતા, અને રજવાડામાં કામ કરતા ઈમ્પીરીયલ સર્વીસના સૈનિ-

કેને સરખા હકક આપવાની સ્કીમ રજુ કરી હતી. તેમના લેકચરો નીખાલમ ઉદ્દગારોનાં હતા, જેમાં વિચારની ગંભીરતા અને મધ્યમતા એ એ ખાસ ચિન્હ હતાં; અને સરકારને અને રૈયતને ઘણાજ પસંદ પડ્યા હતા.

ઑલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ.

મુસલમાનો રાજ્યદ્વારી બાબતોમાં પછાત હતા. સર સૈયદ અહમદે રાજ્યદ્વારી બાબતોમાં ન પડવાની કચેલી સુચના હજી સુધી તેમને યાદ આવ્યા કરતી હતી, અને તેથી જ્યારે બીજી કોમો (જાતિઓ) રાજ્યદ્વારી બાબતોમાં ઝડપથી આગળ વધતી હતી ત્યારે પણ મુસલમાનો ચુપકાથી બેસી રહ્યા હતા. પણ તે જાતિમાં જે લોકો જમાનાની બદલાતી તારીરને બરાબર સમજતા હતા, તેઓ અગાઉથી બંધ શક્યા કે આવી રીતે મૃત્યુસમ જડતાનું સ્વાભાવિક પરિણામ શું આવશે? તે વખતે લોર્ડ માર્લેના માયાળુ આગેવાનપણા નિચે, હિ હિ સરકાર ઇન્ડિયન લેજિસ્લેટવ કાઉન્સિલના વધારા બાબત તથા દેશના રાજ્ય વહિવટમાં વટતા કેરફારા કરવા વાસ્તે વિચાર ચલાવતી હતી. મોસ્લેમ વિચારના તથા સામાજિક મતના નેતાઓને એક રાજ્યદ્વારી મંડળા સ્થાપિત કરવાની જરૂર જણાઈ. અને તાબ આગાખાને ઑલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ સ્થાપિત કરવાની યોજના ઘડી કાઢીને તેમાં ઘણો ભાગ લીધો હતો. તેઓ પાંચે કહે છે કે:—

“સને ઈ૦ સ૦ ૧૯૦૬ માં જ્યારે મેં અલી-ગઢની વીઝીટ લીધી ત્યારેજ મોસ્લેમ લીગના

તાત્કાલિક અંધારણની જરૂર મને જણાઈ, અને મારા અતિ પ્રિય તથા મહુમ મિત્ર નવા મોહ-સિનુલ-મુલક કે જેમના મૃત્યુથી આપણને કાયમ વાસ્તે ઘણી ખોટ ગઈ છે, તેમને આ વિચાર જણાવ્યો. તેઓએ ઘણીજ દુરંદેશીથી આ વિચાર સ્વીકાર્યો અને તેને પાર પાડવા કોશિશ કરી, જેને પરિણામે ઈ. સ. ૧૯૦૬ માં લૉર્ડ મીન્ટો પાસે એક ડેપ્યુટેશન મોકલવામાં આવ્યું અને તે વખતથી એમ માન્યતા છે જે, આ દેશમાં રહેલી મુસલમાનોની નાની પણ અગત્યની સંખ્યાને દેશના રાજ્યવહીવટમાં ઘટીત અને યોગ્ય ભાગ આપવો.”

મોહમેદન એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સ જ્યારે ઢાકામાં મળી, ત્યારે નવાખ ખ્વાજા સલિમુલ્લાએ નિયમિત રીતે આ બાબતને હાથમાં લીધી, જેથી એલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ હસ્તિમા આવી. ખીજે વરસે તેના અંધારણનો વિચાર કરવામાં આવ્યો અને જ્યારે કરાંચીમાં લીગની બેઠક મળી ત્યારે આ વિચારો સ્વીકારવામાં આવ્યા અને આગાખાન સાહેબ તેના પ્રમુખ તરીકે ચુંટાયા. પણ તે પ્રમુખપદ હમણાંજ તેઓએ પોતાની ઇચ્છાથી છોડી દીધું છે. લીગમાં જ્યાં સુધી તેઓ રહ્યા ત્યાં સુધી મુસલમાનોને ઘણો ફાયદો થયો હતો. વખતોવખત નામદાર આગાખાન તેઓને કેવી રીતે કામ કરવું તે બતાવતા

હતા, તે પહેલાં ધણી જગ્યાઓમાં લીગની મશ્કરી થતી હતી. એક સંપ્રદાયિક હિલચાલ તરીકે લીગનો તિરસ્કાર કરવામાં આવતો અને હિંદિ ઐક્યતામાં ઘટાડો કરશે એમ ધારવામાં આવતું. પણ નામદાર આગાખાન અને ખીજા મુસલમાન આગેવાનો લીગનો ખરો અર્થ અને સાચી કિંમત સમજતા હતા.

જ્ઞાતિક પ્રતિનિધિપણું (રેપ્રિઝેન્ટેશન)

મુસલમાનોએ પોતાના પ્રયત્નોથીજ કાઉન્સિલોમાં પ્રતિનિધિઓ મોકલવાનો હક મેળવ્યો છે. મુસલમાનોએ લીવેલા આ પગલાને હિંદની કેટલીક જાતિઓ એમ સમજતી હતી કે દેશના હિતને નુકશાનકારક નિવડશે. પણ લીગના પ્રેસિડન્ટ (નામદાર આગાખાન) એથી ઉલટું પરિણામ આવશે એમ ખાત્રીપૂર્વક જાણુતા હતા. ઇ સ. ૧૯૧૦ માં દિલ્હિમાં ભરાયેલી લીગની એઠક વખતે નામદાર આગાખાને શરૂઆતના (ઈન્ઓગ્રીલ) માનપત્રમાં સુધારાની યોજના પ્રત્યેનો પોતાનો વિચાર શુદ્ધ હૃદયથી જણાવ્યો હતો, અને આ બાબત વિષે ઘોટાળામાં ન પડવા વાસ્તે સૂચના કરી હતી કે:—

“સદગૃહસ્થો, મને ચોખ્ખું કહેવા દો કે જેમ કેટલીક જગ્યાઓએ કહેવાય છે તેમ આપણને કંઈ અયોગ્ય લાભ મળ્યા નથી. ખરી રીતે આપણને વચન આપેલું બધું અથવા આપણે માગેલું બધું મળ્યું નથી પણ એ બધાને પરિ-

ણામે જે સુધારો થયો છે તેને અમે ઉપકાર સહિત સ્વીકારીએ છીએ.

મને ખુશી થાય છે જે, આપણી એ યોગ્ય માંગણી કમ્બુલ કરવામાં આવી છે. હવે સુધારાની યોજના પરિપૂર્ણ રૂપમાં મુકાઈ છે અને તે પ્રમાણે પગલાં લેવાની તૈયારીઓ થાય છે ત્યારે આપણે આનંદથી તેને સ્વીકાર કરવો જોઈએ અને શહે-નશાહતની વકાદાર પ્રબલ તરીકે અને હિંદના વતનીઓ તરીકે, આ યોજનાનું સર્વોત્તમ પરિણામ લાવવા વાસ્તે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મને ખાત્રીપૂર્વક કહેવા દો કે થયેલા સુધારાને શુદ્ધ અંતઃકરણથી સ્વીકારવો એ હિંદુ, મુસલમાન, પારસી અને ક્રિશ્ચિઅન તમામ હિંદીઓનું શુભ કાર્ય છે, અને સુર શહેરીઓ (સિટિઝન) તરીકે, સરકાર તથા ટ્રાઉન્સીલમાંના આપણા પ્રતિનિધિઓ સાથે મળીને હિંદના શુભ અર્થે, કામ કરવું એ આપણું કર્તવ્ય છે; અને સાથે એ પણ યાદ રાખવું જોઈએ કે અગર આ તકનો શુભ લાભ લઈશું તો ભવિષ્યમાં સ્વરાજ્ય વિષે આપણને ખરેખર વધારે હક્ક મળશે. મને કહેવા દો કે, સ્વરાજ ખરેખર આપણા નજીક આવ્યું છે, તમામ દેશોમાં, પ્રબલકીય ઉન્નતિ વાસ્તે જે મહત્વની

એ બાબતો રક્ષણ (કોંગ્રવેશન) અને સુધારો (ડેવલપમેન્ટ) છે. તે વાસ્તે જે બહેળી સત્તાઓ આપણા હાથમાં મુકવામાં આવી છે. તેનો ઉપયોગ કર્યા સિવાય હાલ કરેલા સુધારાને આપણી ઐક્યતાને બાધકારક ગણીશું તો, જેમ દિવસ પછી રાત્રિ આવે છે તેમ નિઃસંદેહ રીતે આપણા ઉચ્ચ ઉદ્દેશ પૂર્ણ કરવા તરફ ધસડી જનાર પવનને બીજી ઉલટી દિશામાં ફેરવશું.”

હિન્દુ મોસ્લેમ ઐક્યતા.

નામદાર આગાખાને, જે કે મુસલમાન પ્રતિનિધિપણા બાબત અને બીજી કેટલીક જ્ઞાતિક જરૂરીયાત બાબત ઘણીજ કોશિશ કરી છે, તોપણ તેઓના પોતાના વિચારોમાં પક્ષપાતી નથી. મુસલમાન કોમની ઉન્નતિને બીજાઓની સરખામણીમાં લાવીને, નામદાર આગાખાને, હિંદની આ બે મોટી જ્ઞાતિઓ સાથે મળીને રહે અને એક બીજાના શુભ અર્થે કોશિશ કરે તે વાસ્તે પ્રયત્નો કર્યા છે, અને આવી રીતે વગર વિરોધે, દેશનું હિત વધશે. તેઓ કહે છે કે:—

“જ્યાં સુધી આપણે ધાર્મિક, સામાજિક અને નૈતિક આદર્ષોને વળગી રહ્યા છીએ તેમજ બુદ્ધિ બંધારણ અને બુદ્ધ પ્રતિનિધિપણાને ઈચ્છીએ કે જે બે બાબતો આપણી કોમને જાળવી રાખવાને તેમજ રાજ્યકર્તાઓમાં આપણને યોગ્ય

માન અપાવવાને ખાસ જરૂરી છે. તે બે બાબ-
તોને જ્યાં સુધી નિશ્ચયપૂર્વક ગ્રાહી જાળવીએ છીએ,
ત્યાં સુધી આપણા કરતાં પણ વિશેષ આપણા
રાજ્યકર્તાઓની એ ઇચ્છા હોવી જોઈએ કે, આ
આદર્ષો પ્રમાણે વર્તવું અને હાલની રાજ્યની-
તિનો જે મુખ્ય સિદ્ધાંત—બ્રિટીશ સલતનત
નીચે વ્યવસ્થિત સુધારો કરવો—તે સિદ્ધાંતને
સ્વીકારતી હિંદની તમામ કોમના સહચારીપણા
સહિત, ઉદ્ભવના કાર્યક્રમને પૂર્ણ કરવો. આ
દેશની સામાજિક અને આર્થિક ઉન્નતિ કરવામાં
સહચાર્ય વાસ્તે પ્રસંગો, યોગ્ય વખત, અને કેળ-
વણીના પ્રચારથી મારી માન્યતા પ્રમાણે ધાર્મિક
મુશ્કેલીઓ અને જ્ઞાતિક બંધનથી થતી કેટલીક
અડચણો દૂર થશે, અને ઉપરની અડચણો કે
જેથી, હિંદની પ્રજાના બંધારણનો પાયો ખોદાય
છે તે અડચણો એક લાંબા જમાના પછી, પા-
શ્ચાત્ય યુરોપ અને અમેરિકાની માફક નીર્માલ્ય
બાબત ગણાશે. અગર એક ખીજના કામમાં અને
ભલા અર્થે આપણે શુદ્ધ અંતઃકરણથી સહચારી
થઈશું, ઉચ્ચ આદર્ષ રાખશું અને મધ્યમતા
અને યોગ્ય ધીરજથી કામ કરશું તો હિંદના
ભવિષ્ય માટે મને કંઈ ફીકર રહેશે નહીં.”

તેઓ નામદારે, હિંદુ ભાષ્યોના શુ' ઉદ્દેશો છે તે સમજવાને, પોતાના હિંદના સહધર્મીઓને વારંવાર સૂચના કરેલી છે. મોસ્લેમ યુનીવરસીટીની યોજના બાબત કહેતાં, તેઓ કહે છે કે:—

“હિંદુઓની પ્રાચીન જાહોજલાલીમાં સર્વોત્તમ શુ' છે તે જાણવાને, હિંદુ ધર્મ અને વીચારોનું મૂળ અને બંધારણ સમજવાને, બંધુપ્રજા તરીકે તેમના પ્રત્યે માન અને પ્રેમ આપણામાં ખીલવવા વાસ્તે તથા તેમના રીતરીવાજો વીષે વીચાર કરવા વાસ્તે સંસ્કૃત અને પૂર્વની બીજી ભાષાઓના શિક્ષણને યુનીવરસીટીના કાર્યક્રમમાં, યોગ્ય મહત્વતા આપવી જોઈએ.”

હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે તરતી તરીકે જે મોટું પગલું તે નામદારે ભયું હતું તે સર્વને સુવિદિત છે; અને જે પગલાથી બંને વચ્ચેનો ફિસાદ મટે અને બંનેના ભલા વાસ્તે કરવું જોઈતું સહયોગ થઈ શકે, તે વાસ્તે ૧૯૧૧ માં બેસતા વર્ષને દિવસે અલ્હાબાદમાં હિંદુ-મોસ્લેમ કોન્ફરન્સ ભરાણી, જેમાં નામદાર આગાખાન તથા સર વિલિયમ વેડરબર્ન સિવાય નીચેના સહ ગૃહસ્થો પણ હતા:—

મી૦ સુરેન્દ્રનાથ બેનરજી, પંડિત માળવિયા, સર ઈસ્રાહીમ રહેમતુલા, નવાબ વિકારલમુલક, મી૦ હસન હમામ, મી૦ મઝહરલ હક, અને મી૦ ઝીણા અને

ખીબચો જેને પરિણામે, અંદરના મતભેદ વિચારવાને તથા તેમને ઓછા કરવા વાસ્તે સંતોષકારક ઉપાયો દર્શાવવાને એક કમિટી નીમાર્ધ. જે કે આ કમિટીથી હજી સુધી કંઈ પણ થઈ શક્યું નથી. તોપણ એ તો સિદ્ધ છે કે હિંદની જે મોટી જ્ઞાતિઓમાં અંતઃકરણપૂર્વક સંપ્રેરવાને વાસ્તે, નાં આગાખાન તથા ખીબ મોસ્લેમ નેતાઓમાં ધણીજ તીવ્ર ઇચ્છા હતી.

નાં આગાખાન ખાત્રીથી એમ માને છે કે વહેલા મહોડાં, સખત જરૂરીયાતને લીધે, હિંદુ મુસલમાનોને તેમના મતભેદ વિસર્જન કરવા પરશે, અને ખન્નેના હિતાર્થે હુળીમળીને કામ કરવું પરશે. ખન્ને જ્ઞાતિઓ એકજ નૌકામાં મુસાફરી કરે છે. તેઓ ખન્નેને સાથે તરવું પરશે યા કુખવું પરશે. એ સીવાય ખીબે કોઈ ઉપાય નથી. સાથે મળી જવાને તથા મતભેદ કમી કરવાના પ્રયત્નો એકાએક સફળ નહી થાય. તોપણ છેવટે, લાંબા વખતનું ઇચ્છીત પરિણામ જરૂર આવશે.

પણ આ પરિણામ કાયમ ટકી રહે, અને હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે બુદ્ધાઇનો મોકો ફરીને ન આવે તે વાસ્તે નાં આગાખાને પોતાના દરેક દેશબંધુને વિનંતિ કરતાં જણાવ્યું છે કે:—

“દરેક જ્ઞાતીની ખાસીયતો, જરૂરીયાતો અને માંગણીઓની નોંધ લેવી કે જેથી રાજ્યકર્તાઓમાં દરેક વિષે ગોચર વીચાર કરવામાં આવે કે જેથી એકસ પીલી પ્રજા હુસ્તીમાં આવશે કે જે હિંદના હિતાર્થે ઉમંગથી પ્રયત્નો કરશે અને સુધરેલી પ્રજાઓની પ્રશંસા અને માન મેળવશે.”

આ ઉદ્દેશથીજ નાં આગાખાને ઇલાહીદા પ્રતિનિધિપણા વારતે ખાસ જરૂર જણાવી છે. તેઓ હિંદમાં એકત્રતા ઇચ્છે છે, પણ માત્ર નામનીજ અથવા છળ કપટથી નરેલી નહીં, પણ એક ખીખનું કહેવું સમજીને થયેલી ખરી એકત્રતા માગે છે. આ સિદ્ધાંતને મક્કમપણે વળગી રહેવાથી, તેઓએ ઘણા હિંદુ આગેવાનોની ઇતરાજી વહોરી લીધી છે. ખુદ મહુમ મીં ગોખલે, મુસલમાનોની જરૂરીયાતોના સવાલ ખાખત નાં આગાખાનના વિચારોને સમજી શક્યા નહોતા. હીજ હાઇનેસના કેટલાક ઉદ્દગારોથી મીં ગોખલેને ઘણીજ નવાઈ લાગતી ને મીં ગોખલે ખીલકુલ ગોંટાળામાં પડી જતો હતા. અને જ્યારે નાં આગાખાન યોજનાઓ વાંચતા હતા ત્યારે મીં ગોખલે આંખો ચોળીને સાવધપણેથી સાંભળતા હતા. એ એકજ મત અને દ્રઢ નિશ્ચયપૂર્વક મુસલમાનોના અગત્યના હક્ક ખાખત ખોલતાં, નાં આગાખાન ડે.ઈ દિવસ એક રાજ્યદ્વારી (પોલિટીશિયન) તરીકે કે પક્ષપાતી અને જુદી (સરકસ, હડીલા) જણાયા નથી

તેઓ ખરેખર એમ માને છે કે, પોતાની જાતની માંગ-
ણીયો ખીલકુલ ન્યાયપૂર્વક છે, અને તેઓ ખાત્રી રાખે
છે કે આ બાબત હિંદુ ભાઈઓને અસર કરવામાં છેવટે
મુસલમાનો સફળ થશે. પણ તે દરમ્યાન, મુસલમાન
હકોને મુસલમાન દ્રષ્ટિથી હિંદુઓ જુએ તે પહેલાં,
નાં આગાખાન પોતાના સહધર્મીઓને એમ કહેતા
આવ્યા છે કે:—

“પોતાના દેશબંધુઓની લાગણીયો અને મન
ગંભીર રીતે દુઃખાય, એવું કહી કોઈ પણ કાર્ય
કરવું નહીં.”

લોર્ડ કર્ઝનનો બંગનો ભંગ કરવાનો એ ઉદ્દેશ
હતો, કે પૂર્વ બંગાળાની મુસલમાન પ્રજાને ત્યાંના રાજ્ય-
વહિવટમાં યોગ્ય મહત્વતા આપવી. પણ બંગાલી લોકોએ
ગુસ્સા અને આવેશથી, એમ દલીલ કરી કે, લોર્ડ કર્ઝ-
નના આ પગલાથી બંગાળાની હિંદુ પ્રજાનું મન ઘણું
દુઃખાયું છે અને મોટા પાયા ઉપર વ્યવસ્થિત ઉસ્કેરણી
થવાની શરૂવાત થઈ હતી, જેથી લોર્ડ મોરલીની ખાત્રી
અને ગાં ગુજરી હકીકતો (સેટલ્ડ ફેક્ટ) ને બદલે એ
પરિણામ આવ્યું કે દરેક હકીકત શંકાસ્પી થઈ પડી
અને સને ૧૯૧૨ માં બંગલંગ રદ કરવામાં આવ્યો
ત્યારે મુસલમાનોની લાગણી ઉસ્કેરાઈ હતી, પણ તેને
અંગે કંઈ તોફાન થયું નહોતું. મુસલમાનોએ ઘણાજ
સંપ રાખ્યો હતો. તેનો અર્થ એમ નહિ કે મુસલમાનો,
અદલ અને પ્રમાણિકતાના નામમાં, બહોળા વિસ્તારમાં

ઉશ્કેરણી કરવાને અશકત હતા, છતાં તેઓએ કામળ લાગણીએ અને ઐક્યતાના નામમાં કરી બતાવેલું હતું. કારણ કે હિંદુ ભાષ્યોને વધારે ઉશ્કેરણીમાં નાંખવા, એ સલાહકારક તેમજ સદ્ગૃહસ્થોને લાયક નહોતું.

મુસલમાનોએ રાખેલી આ પ્રશંસાજન્ય વર્તણૂકનું એ કારણ હતું જે તેમના આગેવાનોમાં ઉદાર મનવાળી સહનશીલતા હતી-કે, જે આગેવાનોએ પોતાના સહધર્મીઓને થયેલા ફેરફારને ખુશીથી સ્વીકારવાને આજ્ઞા કરી હતી જેથી બંગાળના હિંદુ મતની સાથે હમદર્દી બતાવેલી હતી. તાં આગાખાન કહે છે કે:—

“ત્યારે હવે ભાગલાઓ રદ કરવામાં આવે છે. બેશક એ તો ખરૂં હતું કે મુસલમાનો પૂર્વ બંગાલ અને આસામમાં વધતી સંખ્યામાં હતા. પણ હવે આ સર્વોત્તમ સ્થિતિ બદલાઈ ગઈ છે. હિંદમાં મુસલમાનોની સ્થિતિને એક જગ્યામાં ગણીને વિચારતા, મને એ શંકા રહે છે કે એકજ જગ્યામાં વધતી સંખ્યામાં (મેન્નેરિટિમાં) રહેવું અને બીજી બધી જગ્યાઓમાં નાની સંખ્યામાં રહેવું એ કાયદામંદ બાબત હોય. આવી સ્થિતિના ગેર ફાયદાઓ જાહેર છે. હિંદમાં ઇસ્લામીઓ એક અને સંપીલા છે. દરેક મુસલમાનની એ ફરજ છે કે પોતાની નજદીકના મુસલમાનોનું હિત પહેલાં સંભાળે અને તે પછી બીજી જગ્યા-

એના તમામ મુસલમાન ભાઈઓનું શું હિત છે તે વિચારે. પણ ભાગલાની ખાબત અગર હિંદીવાનો તરીકે જે આપણે વિચાર કરીએ તો માલુમ પડશે કે, જુના ભાગલાથી બંગાલી ભાષા બોલતી તમામ પ્રજાની ભાગણીઓ ઉશ્કેરાઈ ગઈ હતી અને તે વ્યાજબી હતું, જે જે કામથી લાખે હિંદીવાનોની—પછી મુસલમાન હોવા હિંદુની—ભાગણીઓ દુઃખાતી હોય અને તેમના હિતને નુકસાન થતું હોય, એ ખરેખર અનિશ્ચિત છે અને સરકારને તે કામો તજ દેવા જોઈએ. એટલુંજ નહિ પણ તમામ જ્ઞાતિઓએ તે ખાબત લડત ચલાવવી જોઈએ. આ દ્રષ્ટિથી જોતાં, ભાગલાઓ રદ થયાથી બંગાલીઓનેજ સંતોષ મળ્યો છે, તેટલુંજ નહીં પણ તમામ હિંદીવાનોને એક ખુશાલીનો પ્રસંગ થવોજ જોઈએ, અને મારા ધારવા પ્રમાણે, રાજ્યકર્તા તરીકેના આ મહાન કૃત્યને વાસ્તે, હીઝ એક્સેલન્સી લૉર્ડ હાર્ડીંગનો ઘણોજ ઉપકાર માનવો જોઈએ; કારણ કે તેમ ક્યાર્થી નામદાર શહેનશાહની હિંદી રૈયતના મોટા ભાગની અડચણ દુર થઈ છે.”

હિંદના કેટલાક ભાગમાં, હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે ખીલકુલ વ્યવહાર નથી. તે વાસ્તે નાં આગાખાનને

ધણેજ ખેદ થાય છે અને તે બાબત સારી સ્થિતિ લા-
વવાને તેઓ નામગર કહે છે કે:—

“નીચેની બાબત ઘણીજ ઈચ્છવા યોગ્ય છે
કે, જે ઇલાકા અને પ્રગણાઓમાં હિંદુ મુસલ-
માન વચ્ચે સલાહ સંપ અને માનની દ્રષ્ટિ છે તે
પ્રાંતોમાંથી મીશનરીઓને ચુંટીને બીજા કમનસીબ
પ્રાંતોમાં સલાહ કરાવવા મોકલવા જોઈએ. મુસલ-
માનોના હાથમાં એક મોટી તક છે કે, અગર
તેઓ સમજી શકે કે; કુરબાની વખતે થતી
ગાયેની કતલને પોતે રાજી ખુશીથી બંધ કરે
તો, હિંદુ ભાઈઓની મિત્રતા અને માન કેટલે
દરજે મેળવી શકાય? એ સવાલ છે. જે વિષે
તમે ઘણું જાણો છો, તે નાણાં સંબંધી છે; અને
કુરબાની વાસ્તે ગાયને બદલે બીજા જાનવરો
ખરીદ કરવાને વાસ્તે ફૂંડ એકઠું કરવા સારૂ,
મુસલમાન અને ધનવાન હિંદુઓની કમિટીઓ
ભરવી જોઈએ, જેથી આ રિવાજ બંધ કરવા
વાસ્તે ઘણું સારૂં કામ થઈ શકશે. હિંદુ મુસલ-
માનોને આમાજક વ્યવહારમાં સાથ જોડવા વાસ્તે
સ્થાનિક મંડળોથી પણ ઘણું સારૂં કામ થઈ શકે
તેમ છે. એ તો ખરૂં છે કે સાથે જમવામાં
શાંતિક અડચણો ઘણી સખળ છે, પણ સાથે

રમત ગમત કરવામાં કંઈ હુરકત નથી. ઘણા વર્ષો અગાઉ, મુંબઈમાં લૉર્ડ હેરીસે આપણને સાબીત કરી અતાવ્યું છે કે, જુદી જુદી જ્ઞાતિઓમાં મિત્રતાઈ આંધવાને રમતના મેદાનમાં ઘણું સરસ કામ થઈ શકે છે. હિંદ તેમજ દરેક જગ્યાઓમાં યુવાન અવસ્થામાં રમત ગમત કરવી એ સ્વાભાવિક છે. અને હું માનું છું કે, યોગ્ય વ્યવસ્થાથી રમતના મેદાન ઉપર થયેલી મિત્રચારી દરેક જગ્યામાં આપણા યુવકોમાં ફેલાવી સકાશે; અને હું માનું છું કે, સામાજિક જ્ઞાન અને મિત્રચારી હિંદમાના આપણા યુવકોમાં પ્રસારવી હોય તો તે યુવાનોની ભાવિ પ્રજાને શારીરિક કેળવણીના માર્ગથીજ થઈ શકશે, અને ભાવિ પ્રજાને થતા લાભને લીધે પણ આ કેળવણી ઘણી ઇચ્છવા યોગ્ય છે.”

નામદાર આંગાખાને આ બે જ્ઞાતિઓને સાથે જોડવા વાસ્તે જેટલા ઉપાયો લઈ શકાય તેટલા લીધા છે, અને તે ઉપરાંત હિંદુ જ્ઞાતિના ભલા વાસ્તે જેટલું કરી શકાય તેટલું કરી અતાવ્યું છે, અને તેઓ નામદારે ધણીક હિંદુ સંસ્થાઓને લીધે નિયમિત રકમ જારી કરી આપી છે અને ડંકન એજ્યુકેશન સોસાયટી અને હિંદુ યુનીવરસીટીને વાસ્તે અક્ષિસ પણ આપેલી છે. તેઓ નામદાર જ્ઞાતિક યુનીવરસીટીઓના ખાસ ઉત્તેજક છે.

પ્રજાકીય ખાસિયત અને સદ્ગુણો કે જેથી કોઈ પુરુષને સારો હિંદુ યા સારો મુસલમાન કહી શકાય. તે ગુણોની ખીલવણી શિવાય અને બન્નેની ગત બહોજ-લાલીમાં સર્વોત્તમ શું હતુ તેના ખરેખરા જ્ઞાનથી ઉદ્ભવતી પ્રજાકીય આખર અને સ્વમાનના ભાન શિવાય હિંદુ કે મુસલમાન બન્નેમાંથી કોઈ પણ, હિંદની ભાવિ ઉન્નતિ વાસ્તે ખાસ જરૂરતું કે જે એક 'સખળ હિંદી પ્રજા' બાંધવાનું કાર્ય છે તે વાસ્તે કંઈ પણ અગત્યનું કરી શકશે નહીં. હિંદુ યુનીવરસીટીની સંસ્થા કૃષિભૂત કરવાને વાસ્તે નાં આગાખાને શું કોશીશ કરી છે તે ચોખ્ખું જણાતું નથી. તેપણ એ તો ચોકસ હતું કે હિંદુ નેતાઓ, આ સંસ્થાને લગતી મહત્વની બાબતો ઉપર તેઓની સલાહનો લાભ લઈ શકતા, અને બનારસના ધાર્મિક વાતાવરણમાં તથા ગંગાના પવિત્ર કિનારા ઉપર આખર સ્થાપિત થયેલી હિંદુ યુનીવરસીટીને જોઈ, તેઓ નામદાર જેટલો ખીજા કોઈને આનંદ થયો નહોતો.

દક્ષિણ આફ્રિકાનો સવાલ.

પોતાના સ્વદેશબંધુઓનું હિત કરવાની કોશીશ ફક્ત હિંદમાંજ પૂર્ણ થતી નથી—સાઉથ આફ્રિકા અને ખીજાં સંસ્થાનોમાં હિંદીવાનોનો પક્ષ જે લોકોએ ખેંચ્યો તેમાં નાં આગાખાન પણ હતા. મીં ગાંધી અને તેમની સાથના ખીજા સ્વદેશબંધુઓને જે ઉદાર અંતઃકરણથી મદદ આપી હતી તે સાંને સુવિદિત છે. અખબારો તેમજ ભાષણદ્વારા, અને હિંદમાં તેમજ ઇંગ્લંડમાં નાં આગા-

આને સંસ્થાનોમા રહેલા હિંદીવાનોના બાબમાં સારી વર્તણૂક ચલાવવા વાસ્તે વારંવાર દલીલો દર્શાવી છે. વિશેષમાં, પોતે જાહેર ભાષણોથી જે કંઈ કરી શક્યા છે તે કરતાં વધારે, પોતાથી બનતી લાગવગ ચલાવીને, ખામોશ અને અદ્રશ્ય રીતે ઘણુંજ સારું કામ કરેલ છે. પણ એટલું તો ધારી શકાય છે કે, દર સાલની શરૂઆતથી તે છેડા સુધીની પોતાની તમામ મુસદ્દરીઓમાં, અને ઝાઝો ભાગ હંગ્લંડ અને સંસ્થાનોમાં તેઓ રહેતા તેથી હિંદીઓની શું શું અભિલાષાઓ અને જરૂરીયાતો છે તે બાબત બ્રિટીશ રાજ્યકર્તાઓને જણાવવાની ઉત્તમ તક તેમને મળીજ હશે.

એક ખબરદાર રાજ્યકર્તા તરીકે.

તમામ ભારતવર્ષની ઉન્નતિને લગતા સવાલો અને બીજી મહત્વની રાજ્યદ્વારી બાબતો વિષે, તેઓના વિચાર હંમેશા મોડરેટ (મધ્યમ) છે. મીં. ગોબલે અને સર શીરોજશાહ મહેતા કે જે બંને વાન્તે તેઓને વહુ માન અને લાગણી હતી, તેમના મત પ્રમાણે નાં આગાખાનનો મત હતો. સર શીરોજશાહ અને મીં. ગોબલે કે જેમના મત વિષે અગાઉ વાત કરી, તેમના રતના જે લોકો હતા તેમનાથીજ હિંદની ઉન્નતિનું કાર્ય સૌથી ઓછું થઈ શક્યું છે. સર્પીલી ગળા બનાવવાનું તેમજ આઝાદ મતની (ફ્રી) સંસ્થાઓ વધારવાનો જે ઉદ્દેશ છે તે ઉદ્દેશને એક બાબુએથી આવેશ લાવેલી અને અનિશ્ચિત રીતે, પક્ષ ખેંચવાથી ઘણુંજ નુકસાન થાય છે તેમજ બીજી બાબુ-

એથી, અમલદાર વર્ગના દરેક કૃત્યની હંમેશાં ખુશામદ કરવાની જે અધમ અને મૂર્ખાઈ ભરેલી આદત છે, તે આદતને લીધે, ઉપર ઉપરથી જોનાર દરેક વિદેશીને અમ લાગે છે કે, હિંદીઓને દરેક કૃત્યને આવેશ ભરેલી રીતે વખોડવાની તથા અપમાનમાં રહેવાની આદત છે અને તે સિવાય બીજી કોઈ પણ વાતને લાયક નથી.

દરેક રાજ્યદારી બાબતમાં, આવી માન ભરેલી જે વર્તણૂક છે, તેવી વર્તણૂક ચલાવવાની ટેવ મીં જોખલે અને સર શીરોજશાહ મહેતાની જેમ, લોકહિત કરનાર દરેક જણની ખાસ આદત હોવી જોઈએ. આ વર્તણૂક એક દિવસમાં આવતી નથી. તેને વાસ્તે, ધણા વર્ષોની સખત મહેનત અને હમેદવારીની જરૂર છે. સર શીરોજશાહ મહેતાની યાદગીરીમાં ભરાયલી લંડનની એક મંડળીમાં તેઓ નામદારે જણાવ્યું હતું કે:—

“મને ઘડીક લાગે છે કે, અહીંઆના કેળવાયલા હિંદી યુવકો જ્યારે માતૃભૂમિમાં જાય છે ત્યારે તેમના મનમાં રાજ્યદારી બાબતો અને લેજસ્લેચરમાં માન મેળવવાની તથા દેશમાં આગેવાન તરીકે પ્રખ્યાત થવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય છે, પણ આ બાબતમાં માત્ર થોડાજ સફળ થાય છે, જેથી એક ઘણી મોટી સંખ્યા સામાજિક જીવન સાથેના તમામ સંબંધ છોડી દે છે અને ઘરના તથા પોતાના ધંધાના કામમાં પોતાનો બધો

વખત ગાળે છે. સામાજિક જીવનમાં ઘણાજ સફળ થયેલા માણસો જે સ્થિતિમાં શરૂઆત કરે છે તેવીજ રીતે આ યુવકો પણ શરૂઆત કરવાને ઇચ્છે છે. પણ સફળ માણસોની માફક આ યુવકો, જનસમુહની સેવામાં ગુપ્ત રીતે આ બીજા સ્થાનિક કૃત્યોમાં ઘણા વર્ષ સુધી ઉમેદવારી કર્યા સિવાયના હોય છે. માત્ર ઘણાજ થોડાજ લોકો, આ અપકવ મહત્વાકાંક્ષાને પૂર્ણ કરે છે. તેમાં પણ ઘણાને અહંકારજન્ય સ્વ-સંતોષ ઉત્પન્ન થાય છે, જે હિંદની ખરી સેવામાં અડચણકર્તા છે. એમ એ આકાંક્ષામાં નાસીપાસ થયેલી ઝાઝી સંખ્યાને જે જે તકો મળે તે તકનો તિરસ્કાર અને અનાદર તેઓ કરે છે. જેથી હિંદની ઉન્નતી કરવા વાસ્તેના ઘણા સારા સાધનો નિર્થક થઈ પડે છે અને સ્થાનિક સ્વરાજના વધારો બેઠાંચે તેટલો જલદી નથી થતો. તેમ ન બન્યું હોત અગર લોકો એમ સમજ્યા હોત કે, સ્થાનિક દેશભક્તિ અને બીજી નાની સેવાના કૃત્યો અને બાબતો બીજી મોટી તક મળવા વાસ્તે શરૂઆતમાં જરૂરની છે, તે ઉપરાંત જ્ઞાતિક શુભ વધારવાની જે મહત્વાકાંક્ષા છે તેને વાસ્તે જરૂરની છે. જે લોકો, અંગ્રેજ પ્રબળતા જીવનને, બારી-

૩૯

ક્રીથી જુએ છે, તે લોકોને માલુમ પડે છે કે ત્યાં દેશસેવકો, સ્થાનિક પ્રવૃત્તિ, ખીલકુલ મદત કરે છે. આ રીતે મદત દેશસેવા કરવાનું લેસન, મી० ગોખલે અને મી० ફિરોજશાહ મેકુતાના જીવન વૃત્તાંતમાં મોટે અક્ષરે લખેલ છે, કારણ કે આપણે સર્વને સુવિદિત છે કે; મી० ગોખલેએ ફર્ગ્યુસન કોલેજમાં પ્રોફેસર તરીકે, માત્ર નામ-નોજ પગાર લઈને, ઘણા વર્ષ સુધી પોતાના ધંધાની વેઠ કરી હતી, અને પુનાની મ્યુનીસીપાલિટીની મેમ્બર-શિપ કરતાં પણ આ કામમાં ઘણું માન છે એમ ધારતા હતા. આવી રીતે સ્થાનિક કાર્યોમાં ધ્યાન આપવાથી સ્થાનિક દેશ-ભક્તિ અને પ્રવૃત્તિ કરવાથી અને ઉપર જણાવેલા હિંદના જે વડીલ પુત્રોએ બતાવેલા સુધારક (સુધારો કરવાની) જુસ્સાથીજ આપણે દેશ, તેના ઉચ્ચ અભીલાષો પૂર્ણ કરવાને આગળ વધીએ; અને તેમ કરવાથી બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય નીચે ઉન્નતી કરવાના ખ્યાલો પૂર્ણ થઈ શકશે.”

હિંદ વાસ્તે સ્વરાજ.

હિંદનું ભવિષ્ય ઘણું વિશાળ છે, અને તેનું નસીબ મહાત છે જે બાબતમાં નાં આગાખાનને કંઈજ શક નથી. વખત જતા, બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય નીચે હિંદને સ્વા-

રાજ મળશે. પણ તેમ થવાને વાસ્તે કોઈ સહેલો અને સરસ શરેઆમ રતો ઉત્તરનો માર્ગ કોઈ પણ રીતે સરળ નથી. કંઈ પણ મહત્વનું મળે તે પહેલાં ઘણા લાંબા વર્ષની તૈયારી અને સખુરી જોઈએ. સને ૧૯૧૩ ના જુલાઈમાં એલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગની લંડનની શાખાની પાંચમી બેઠક વખતે, ના. આગાખાન, મુખ્ય લીગના સ્વરાજ્ય મેળવવાના આદર્શ બાબત બોલતાં એમ કહે છે જે:—

“તે આદર્શ બીજા બ્રિટીશ સંસ્થાનેની માફક યા તો બીજા હિંદને અનુકૂળ રીતે સ્વરાજ્ય મેળવવાનું હોય જેની શરતો આપણે હાલ નથી વીચારતા, અગર, મારા વીચાર પ્રમાણે તે આદર્શથી એમ સમજાવું હોય કે સ્વરાજ્ય મેળવવામાં, સામાજિક સુધારામાં, કેળવણીના પ્રચારમાં, અને હિંદુ મુસલમાન વચ્ચે ઐક્યતા કરવામાં ઘણા દશક સૈકા નહીં પણ દશકા સુધી પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. તો હું માનું છું કે, દરેક વીચારશીલ જણને મજકુર આદર્શ પ્રીય થઈ પડશે. દરેક વ્યક્તિ અને હિંદની પ્રજા આવતા ઘણા જમાના (૩૦ ત્રીશ વર્ષનો જમાનો) સુધી સ્વ-ભોગ આપશે એમ ધારીએ તો, બ્રિટીશ સામ્રાજ્યને લાયક અને હિંદની પ્રજાને સ્વરાજ્યનું શોભતું કોઈ પણ

રીતનું અંધારણ ઉદ્ભવશે, અને દુનિયામાં ખ્રિસ્તી સામ્રાજ્યને નીચે હિંદીવાનોને એક પ્રજા તરીકે માન મળશે. પણ તે આદર્શનો અર્થ એમ સમજાતો હોય કે, આંખાને મહોર આવે કે તરતજ કૃળ ખાવા વાસ્તે કુદકા માર્યા કરવા, તો જે દિવસે, આ આદર્શ હિન્દીમાં આવ્યો તે દિવસને દેશને વાસ્તે, ઘણો ભાગ્યદીન સમજવો. દુરની મંજલ પહોંચતાં પહેલાં, આપણને ઘણા લાંબા રસ્તો કાપવાનો છે અને આસ્તે આસ્તે આગળ વધવું એ ઉદ્ધાપણનું ઉદ્ધાપણ એક જીવતી વ્યક્તિ તરીકેનું ફરમાન છે, અને મુખ્ય કમિટીએ, હિન્દને અનુકૂળ અંધારણની પસંદગી કરવા તરફ લક્ષ રાખેલું, તે ઉપરથી એમ જણાય છે કે, કેવી રીતનું અંધારણ હોવું જોઈએ તે કહેવું મુશ્કેલ છે, કારણ કે હિન્દી સંસ્કાર દિવસે દિવસે સુધરતો જાય છે. પણ સ્વભોગને તથા સામ્રાજ્યમાં હિન્દને ઇજાતી જગ્યા લેવી હોય તો આવો સુધારો, સામાજિક, આર્થિક અને અધ્યાત્મિક હોવો જોઈએ એ અવશ્ય છે.”

લડાઈ વખતે તેમણે કરેલી મદદ.

એક જાણવા જેવી બાબત એ છે કે, આ લડાઈમાં હિંદ કેમ વર્તણૂક ચલાવે છે, તે ઉપરથી હિંદને કેવું

સ્વરાજ આપવું તે બાબતની યોજના નાં આગાખાને મીં ગોખલેની સલાહ લઇને મોટી સત્તાવાળાઓને રજુ કરેલ છે. નાં:આગાખાન, શહેનશાહ તથા તેમના રાજ્યને, દિલ્લી ચાહે છે.

સેવા અને વફાદારીના બુરસા માટે, તેઓ નામદાર કહે છે કે, “હું મારા દાદાશ્રી તથા પીતાશ્રી પાસેથી શીખેલો છું અને તેઓ બંને સરકારની તરફેણમાં પોતાની સત્તા વાપરતા, પણ ત્યારે અજ્ઞાન અને ભુલથી તેમની ગેરસમજણ થતી. આવી રીતે બંધાયેલી રૂઠી પ્રમાણે ચાલવામાં, હું મારાથી બનતો અલ્પ પ્રયાસ કરું છું, પણ તેનો અર્થ એમ નહીં કે આ મારા ઘરની રૂઠી છે તેથી તેમજ કરવું જોઈએ. પણ દુરના દેશોમાં જાતજાતના અનુભવથી અને ઘણા પુસ્તકો વાંચીને બાંધેલા રાજદ્વારી વિચારના પરિણામે આમ વર્તણુક કરું છું.”

તેઓ નામદારે રાજ્યની ઘણી મહત્વની સેવા કરી છે. જે સેવાના કાર્યો બુદ્ધિ બુદ્ધિ બાબતોમાં અને બુદ્ધે બુદ્ધે વખતે કરવામાં આવેલ છે, અને તે કાર્યોની કદર નામદાર શહેનશાહે બુજી છે. જેમાં ઘણા ઇલકાબ તથા ચાંદ નાં આગાખાનને આપ્યા છે, અને તેઓ નામદારને જીંદગી પર્યંત બોમ્બે પ્રસીડન્સીમાં એક પહેલા કલાસના રાજ્યને અપાતી અગીયાર તોપેની સલામીનું માન, હાલ માંજ આપવામાં આવ્યું છે. હાલની લડાઈમાં, મુસલમાનોને

મિત્ર રાજ્યની સાથે જોડવા આખત આગ્રહ કરવા ઉપરાંત, 'નાં આગાખાન સાઉથ આફ્રિકન લડાઈની જેમ, હાલની લડાઈમાં ખાનગી સલાહકાર તરીકે કામ કરવા વાસ્તે વૉલંટીયર થયા હતા. રટરના પ્રતિનિધિએ પૂછ્યું કે, હિંદી સૈન્ય સાથે ખાનગી (સીપાહી) સલાહકાર તરીકે જવાનું આપ સાચે દિલે કહો છો? જેનો જવાબ ફોરન તેઓએ આપ્યો કે:—

“હા, સીપાહી તરીકે યા ગમે તે અમલદાર તરીકે, હું જવા તૈયાર છું. દિલ્લીર છું કે લડાઈની તાલીમ મને ખીલકુલ મળી નથી, પણ વૉર ઑફીસ (લડાઈના નેતાઓ મારી સેવા કબુલ રાખે તો, ઘણી ખુશી સાથે, લડાઈપર જવાને હું તૈયાર છું. હું ગમે ત્યાં જઈશ અને ગમે તે કાર્ય કરીશ. અગર તેઓ, મને ફક્ત કેઈ પણ મોકો આપે, તો બ્રિટીશ રાજ્ય વાસ્તે મારા લોહીનો પણ લોગ આપીશ.”

‘ડેઈલી સીટીઝન’ માં તે વખતે છપાયેલ (નામદાર) આગાખાનની ખુલના વિષય ઉપર લખાયેલી કવિતા અહીંઆ સવિસ્તાર લખીએ છીએ:—

(Published at the time in the *Daily Citizen*:—)

Just a question, Uncle William; Have you heard of Agga Khan?

He's as proud a prince as you are, He's the boss Mohammedan.

He was under your "protection" just before
the war began.

Nicht wahr Uncle Bill nicht wahr?

He's a peaceful chap in India, not at all a
warlike cuss;

But he thinks he'd like to take a hand in
this colossal fuss;

And he isn't going to fight for you—he
means to fight for Us.

Oder ja, Uncle Bill, oder ja!

And he doesn't want a billet such as fits his
high degree.

As the chief of a battalion or a corps of
infantry;

But he comes a simple private, just like
Thou as A. and me.

Wunderbar, Uncle Bill, wunderbar!

When the proudest prince of India lays
aside his pomp and might,

Leaves his rank and sheds his titles just to
join us in the fight,

You can bet your final twenty marks our
cause is pretty right.

Gott sei dank, Uncle Bill, Gott sei dank!

૧. એક જરા સવાલ, કાકા વિલિયમ, તમે નાં
આગાખાન વિપે સાંભળ્યું છે?

૨. તમારા જેવાજ તેઓ (મગર) માનવતા શાહ-
જાદા છે. તે એક ફાંકડા મુસલમાન છે.

૩. લડાઇ શરૂ થઈ તે પહેલાં તેઓ તમારી રાજ્ય
સત્તા નીચેજ હતા.

૪. (જર્મન ભાષામાં) નિચ વહાર; અંકલ ખિલ,
નીચ વહાર.

૫. હિંદુસ્તાનમાં તેઓ એક શાંત યુવક છે; પણ
લડવૈયા જરા પણ નથી.

૬. પણ તેઓ ધારે છે કે આ દુનીયાની ધમાલમાં
તેઓ હાથ ઉપાડી શકશે.

૭. અને તે તમારા માટે નહી, પણ અમારા વાસ્તે
લડશે.

૮. ઉધરજી કાકા ખીલ, ઉધરજી.

૯. પોતાની ઉંચી પદવીને લાયક, હુકમ તેઓ નથી
માગતા.

૧૦. ઘોડેસ્વાર સૈનિકોની સરદારી તેઓ નથી માગતા.

૧૧. પણ તમારા હમારા જેવા એક સાધારણ લડવૈયા
તરીકે તેઓ આવેલ છે.

૧૨. (જર્મન) વંદરખાર, અંકલ ખીલ, વંદરખાર.

૧૩. હિંદના મગર શાહજાદા પણ જ્યારે સત્તા
અને માન એક તરફ મુકીને.

૧૪. અમારી સાથે, લડાઇમાં જોડાવામાં, તેઓ પદવી
તથા ઇલિફાં, ફેંકી દે છે.

૧૫. ત્યારે અમારો પક્ષ સચ્ચાઇ ઉપર છે; અને તે વાસ્તે શરત કરવી હોય તો તમારા વીસ (૨૦) ઇલકાઓ પણ જશે.

૧૬. (જર્મન) ગૉટ સી ડુક, અંકલ ખીલ, ગૉટ સી ડુક.

(ડેલી સીટીઝન.)

ના૦ આગાખાન લડાઇને મોખરે જવાને અને કંઈ પણ ‘સ્વભોગ’ આપવાને એટલી બધી તીવ્ર ઈચ્છા રાખતા હતા કે, જ્યારે સારવારની હિંદી ટુકડી લડાઈમાં ગઈ તે પહેલાં એક દિવસે, ઇંગ્લંડમાં તેઓએ મજકુર ટુકડી સાથે વાત કરતાં, જણાવ્યું હતું કે:—

“મહારો એક નાનો અને દીનતા ભરેલો ખુલાસો સાંભળો—તમારા જેટલો, મારો સ્વભાવ, ઘણો લડાયક નથી, તો પણ તમારા ‘ઇંટર પ્રેટર’ તરીકે તમારી સાથે બનશે તો આવીશ. (ચીયર્સ—તાળીઓ) હું ઇંગ્લીશ, ફ્રેન્ચ, જર્મન અને હિંદુસ્તાની જાણું છું, અને હું ધારતો નથી કે, તમોને બીજા વધારે ઉપયોગી જાણુસ મળશે, એટલે કે, હું તમારી જુદી ભાષાઓ બોલનારની વચ્ચે રહીને એક બીજાને સમજાવનાર સાથે આવીને, જાતે કમાવીને; ગુજરાત ચલાવીશ. જે તમારી સાથે ન આવું તો તે ઉપરના દબાણને લીધે છે, પણ મારી કેઈ ખામીને લીધે નથી.”

ઇંગ્લંડમાં વિશ્વાસ.

ઇંગ્લંડ વાસ્તે આવા પ્રેમનું તથા આવા કટાકટી તોફાનના સમયમાં કંઈ પણ રીતે ઉપયોગી થવાની જે તેમની ઇચ્છા છે, તેમનું એ કારણ છે કે, હિંદ સાથે ખ્રિસ્તીશ સંબંધની સરચાઈ અને ન્યાયમાં તેમનો પૂર્ણ વિશ્વાસ તથા ભરોસો છે. તે એવો સંબંધ છે કે અંતે બંને દેશને લાભ મળશે.

સર ફીરોજશાહ મહેતાના જીવનકાર્ય બાબત વિષે તે નામદારે ભાષણ આપ્યું હતું, ત્યારે હિંદના સવાલોની બાબતમાં વિચારતા, અંગ્રેજ તાલીમ અને અંગ્રેજી સુધારાના નિયમો ઘણાજ ફળદ્રુપ નિવડશે અને તે બાબત તે નામદારને મહકમ ભરોસો છે, એમ જણાવતા તે નામદાર કહે છે કે:—

“ઇંગ્લંડની રાજ્યનીતિમાં સર ફીરોજશાહ મહેતાનો પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. તેમજ મીઠા ગોખલેએ પણ જીંદગી પર્યાંત વિશ્વાસ રાખેલો હતો, અને હું પણ વિશ્વાસ રાખું છું.

ખુદાની ગહન ગતિથી હિંદુસ્તાનનું રક્ષણ ઇંગ્લંડને કબજે સોંપાયું. મને એક દલીલ યાદ આવે છે કે, અસલના વખતમાં જેમ ઇસિરાઈલને પસંદગી આપવામાં આવી હતી, તેમ હિંદને પણ પસંદગી મળી છે—“જુઓ મેં તમારી સામે રાહત અને પરેશાની રજૂ કરી છે, જે તમે

તમારા ખુદાના હુકમો માનશો તો, સુખ મળશે, પણ તેના ફરમાનો નહિ માન્ય કરશો. અને ધીમને ખુદા માનશો તો દુઃખ થશે. ઇંગ્લીશ જીવન અને ઇંગ્લીશ સંસારની નૈતિક, સામાજિક માનસિક અને રાજકીય રૂઠીયોનો પવન, ધીમે ધીમે પણ, નિયમિત રીતે અને લોકોને પસંદ પડે તેવી રીતે થાય છે, અને તેમ પસંદ પડવાથી, ઇંગ્લંડ અને હિંદ વચ્ચેનો સંબંધ, હાલના હિંદીવાનોને તેમજ ભાવિ હિંદી પ્રજાને લાભદાયક થશે.”

દરેક ભારતવાસીને આવો ભરોસો છે તેની ખરી ખાત્રી એ છે જે, આવા જરૂરીયાતના પ્રસંગમાં, ઇંગ્લંડને હિંદુસ્થાને એકમતથી અને વફાદારી સાથે, ધણીજ મદદ આપી છે. ઇંગ્લંડ અને હિંદ વચ્ચેનો સંબંધ ગયા જમાનામાં ધણી વખતે, અણુગમતો થયેલ છે, એવું કબુલ કરીને નામદાર આગાખાને અંગ્રેજ લોકોને એવું બતાવી આપ્યું છે કે, હિંદની વફાદારી, ઇંગ્લંડ પ્રત્યે એટલી બધી તો મક્કમ છે કે, નાના મતભેદોથી તેને (વફાદારીને) કંઈ ખલલ નહિ પહોંચે, અને તેથીજ સામ્રાજ્યને એકમતથી મદદ કરવાને શક્તિવાન થયેલ છે. ઇંગ્લંડમાં એક સભામાં બોલતાં તેઓ નામદાર જણાવે છે કે:—

“હિંદ અને સામ્રાજ્યના મુશ્કેલીના વખતમાં, સહભાગ્યે, જ્ઞાતિ અને ધર્મના મતભેદ હિંદમાં નથી નડ્યા. તે ભેદની કંઈ પણ કિંમત નથી.

(તાળીયો.) હિંદુનું લોહી ફ્રાન્સ, બ્રેલજીયમ; અને હું (આશા રાખું છું કે, અગર જર્મની હારે તોજ મિત્રરાજ્યો તેમાં દખલ કરે, જેથી જર્મનીમાં લડાઈ થાય અને ત્યાં ખુન રેડાય.) (તાળીયોનો કડકડાટ.) રણભૂમિમાં, રેડવામાં આવશે, તે લોહી ગેરવલે ગયું નહીં ગણાય. અગર તેના પરિણામે, હિંદમાં, ધાર્મિક અને સાતિક દ્વેષભાવ તથા ખીજી શંકાઓ કાયમ વાસ્તે, નાશ પામે. (તાળીયો.) સામ્રાજ્યની ગમગીની તથા મુશ્કેલીઓના સમયમાં, સંપૂર્ણ ભાગ લેવાને અને ખ્રિસ્તી સામ્રાજ્ય તથા મિત્રરાજ્યના જીતવાના મક્કમ ઇરાદાને લીધે જે ભોગ આપવા પડે, તે ભોગ આપવાને, હિંદીવાનો ખીલકુલ એકમત છે.

એક ખાખત કહેવાની ખાસ જરૂર છે કે, જ્યારે હું અહીંયા આવ્યો; ત્યારે મેં આ દેશના લોકોમાં એક મનગમતું આશ્ચર્ય જોયું. તે આશ્ચર્ય આવા કટાકટીના સમયમાં, હિંદની વફાદારી અને સંપ જોઈને થયેલું હતું. સદઅહસ્થો, જે હિંદીવાન પોતાના દેશને જાણતો હોય, તથા જે માણસ હિંદના લોકોમાં પ્રવાસે ગએલ હોય, અથવા હરકોઈ શખશ કે જે હિંદના લોકોની શહેનશાહ પ્રત્યેની દ્રઢ વફાદારી જાણતો હોય, તેને આ

આશ્ચર્યની લાગણી થશે નહીં, અને વખતોવખત લોકીક કોંઠેનાં વાહણાંઓ ચડી આવેલાં; પણ તે છતાં અંગ્રેજ લોકોના સારા વિચારો અને મહેરબાની હિંદ પ્રત્યે છે. તે બાબમાં અમારો વિશ્વાસ ઘણોજ મજબૂત છે. (તાળાચો.) બ્રિટીશ રાજ પ્રત્યે હિંદના કેળવાયલા વર્ગની લાગણીએનો જ્યારે જ્યારે ખ્યાલ કરું છું, ત્યારે ત્યારે કુંવરી “કોડેલીયા”ની તેના પિતા “લીયર”* પ્રત્યેની લાગણીએ મને હંમેશા યાદ આવે છે. એટલે કે તે એક એવી મગરૂરી ભરેલી લાગણી અને વીચાર છે કે, સુખ શાંતિના વખતમાં, પોતાની વફાદારી અને પ્રેમ માત્ર બોલી નહિ બતાવે. ઇંગ્લંડની જરૂરી-આતથી, હિંદને એક એવી તક મળી છે કે, જેથી સામ્રાજ્યને બચાવવાને તથા જાળવી રાખવાને પોતાની તમામ મીલકત ખર્ચ કરશે, અને પોતાનું લોહી પણ રેડશે. હિંદનો કેળવાયલો વર્ગ માત્ર

* એક શોક જન્ય ઇંગ્લીશમાં નાટક છે, તેમાં રાજા લીયરને ત્રણ દીકરીઓ છે. બે ખુશામતી હતી અને ત્રીજી કોડેલીયા, નિર્ખાલસ દીલની હતી, એને ખુશામત કરતાં નહોતી આવડતી તેને રાજા દેશવટો આપે છે એવટો જ્યારે રાજાનું રાજા ખુશામતી છોકરીઓના પતિ પચાવી પાડે છે, ત્યારે કોડેલીયા ફ્રાન્સમાંથી સૈન્ય લઈ મદદે આવે છે, અને પોતાના પિતાને બચાવવા બહાર પડે છે.

ચડતીનાજ મિત્ર (ઉગતાને પૂજનાર) નથી કારણ કે પૃથ્વી ઉપર કેઈ પણ માણસ કે જે ન્યાયથી બોલે તો, હિંદીવાનોએ; એકમતથી વક્ષાદારી, સામ્રાજ્ય પ્રત્યે તેની તવારીખમાં આ મોટામાં મોટી કસોટીના વખતમાં, ખતાવી છે, તે વાતને અવશ્ય કબુલ રાખશે.

પણ સહઅહસ્થો, આ લડાઈ પુરી થાય ત્યારે રાજ અને પ્રજા વચ્ચેની ગેરસમજુતી પણ પૂર્ણ થાય તો સાફ. (તાળીયો.) આપણે હિસાબ, ફરીથી એક કેરી સ્લેટમાં ગણીએ તો ઉત્તમ છે. અગાઉ કહ્યું તેમ, કુંવરી 'કોર્ડેલીયા' પોતાની મોટાઈથી રાજા 'લીયર' પ્રત્યેની વક્ષાદારીના વિચાર જણાવતી નહીં તેથી બન્નેને માઠા પરિણામ આવ્યા, તેમ આપણે રાજા યા પ્રજા, બેમાંથી કેઈપણ ભવિષ્ય કાળમાં અહંકાર રાખીએ નહીં તો સાફ. હવે, રાજા અને પ્રજામાં વધારે વખત ગેરસમજુતી ન રહે, યા તો તે ગેર સમજુતીને બને તેમ ઓછી કરી નાખશે તો સાફ. કારણ કે, લડાઈ આખરે આ દેશને ગમે તે થાય, અને તેમાં આ દેશને જે તુકસાન થશે, તો હિંદની ઉમેદો અને હિંદનું નસીબ ખરબાદ થશે. બીજું એ જે, આગળ જતાં ગમે તે થાય, પણ બ્રિટીશ સામ્રાજ્યને વાસ્તે, લશ્કરી

માણસો દોલત તથા ખીજી સામગ્રી પુરી પાડવા વાસ્તે, હિંદમાં સર્વ ચીજોનો અખૂટ ભંડાર મેળુદ છે, (તાળાંચો) લડાઈ પૂર્ણ થયા પછી, હું ઉમેદ રાખું છું કે, સામ્રાજ્યને જે જુસ્સાથી અને દીલ-સોજીથી હાલમાં મદદ કરવામાં આવે છે તેજ જુસ્સો અને દિલસોજી, ચિરકાલ સુધી સંપ કરવા (કાયમ) બતાવવામાં આવશે, અને છેવટમાં વીસ વર્ષથી જે અણુસમજુતી પ્રજા વચ્ચે છે તે બંધ થશે.

દરેક વર્ષમાં એક વખત હું અવશ્ય હિંદમાં સર્વ જગ્યાએ મુસાફરી કરું છું, તેથી બંતબંતના અનુભવથી ખોલું છું કે, સમસ્ત હિંદમાં સને ૧૮૫૮ ના ઢંઢેરાના ઠરાવોને સાથે કબુલ કર્યા છે. મનુષ્યની મોટી કોલાહલના વખતમાં ધારવા બહાર અને સ્વલક્ષ બહાર ઘણા મહત્વના ખીજા પરિણામ આવે છે, અને તે નિયમને અનુસાર અમારા લોકોએ ષ્ટીશ સલતનત, સ્વાભાવિક રીતે અને અર્ધજ્ઞાનથી સ્વીકારી, અને તે પછીથી હવે જણાય છે કે, હિંદની ભાવિ ઉત્પત્તિ ફક્ત, શહેનશાહના રાજ્ય નીચેજ શક્ય છે. ખીજું એ જે, અમારા લોકો મહારાણીના ઢંઢેરામાં શું મત-લખ હુતી, તે ભુલી નથી ગયા. (તાળાંચો) અને અંગ્રેજ પ્રજાએ પણ, તે ઢંઢેરાની અક્ષરસહ મત-

લખ યાદ રાખવી જોઈએ; અને મહારાણી વિક-
 ટોરીયા કે જેઓ જોન પ્રાઈટના કહેવા પ્રમાણે
 ઘણાજ સત્ય વક્તા હતા તેઓએ શા ઉદ્દેશથી
 ઠંઢેરાને ખહાર પાડેલ, તે ઉદ્દેશને વળગી રહેવું
 જોઈએ. તમારી પ્રબ, સંપૂર્ણ રીતે, તે ઠંઢેરાના
 અક્ષર, તેમજ મતલબને વળગી રહે તેજ સાઝ
 છે. હીંદની લાવિ ઉત્તતિ નીચેની રીતેજ સરસ
 થશે, અને તે એ કે, શહેનશાહ સામ્રાજ્ય અને
 ઇંગ્લંડ પ્રત્યે અમારા લોકો તાબેદાર અને વક્ષા-
 દાર રહે અને તમારા લોકોને પણ લાન (સમજણ)
 હોવી જોઈએ કે, માત્ર સંપર્થીજ તમારા અમારા
 વચ્ચેનો સંબંધ કાયમ થશે. (કડકડાટ તાળીયો.)

